

ÚRSKURÐARNEFND
Í
VÁTRYGGINGAMÁLUM

Samantekt úrskurða 2025

Síðast uppfært 14. mars 2025

Mál nr. 1/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Slysáttrygging sjómanna.****Heiti váttryggingartaka: X****Slysahtak váttryggingaréttar. Skyndilegur utanaðkomandi atburður.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 6. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir frá V, dags. 24. janúar 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 18. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti er málsatvikum lýst þannig að 30. apríl 2022 hafi M við vinnu sína sem sjómaður verið að vinna við troll á dekki þegar slorvatn hafi runnið upp í buxur hans og náð að komast að skrámu sem M hafi verið með á vinstra hné. Skrámunu hafi M fengið fyrir á sömu vakt er hann féll um borð í skipinu. Við þetta hafi hnéd bólgnað og orðið aumt. Þegar M hafi komið í land hafi hann leitað til læknis á bráðamóttöku Landspítalans og síðan til heimilislæknis sem hafi vísað M á bæklunarlækni. Þann 19. ágúst 2024 hafi M farið í aðgerð þar sem reynt var að hreinsa svæðið.

Í málskotinu kemur einnig fram að V hafi hafnað bótaskyldu með bréfi dags. 5. september 2024. Rök V hafi verið þau að skilyrði slysahtaksins væru ekki uppfyllt þar sem tjón M verði ekki rakið til skyndilegs utanaðkomandi atburðar. M sem mótmælir þeim rökum í málskoti, telur þvert á móti ljóst að um skyndilegan og utanaðkomandi atburð hafi verið að ræða. Utanaðkomandi slorvatn og sjór hafi komist í sárið sem M hlaut fyrir á vaktinni vegna skyndilegs og utanaðkomandi atburðar. Það hafi því ekki verið innra ástand eða sjúkdómur M sem olli líkamstjóninu, heldur slorvatnið sem var skyndilegur og utanaðkomandi atburður. Fullyrðir M jafnframt að V beri sönnunarbyrði fyrir því að skilyrði slysahtaks váttryggingaréttar séu ekki uppfyllt. Hafi V ekki lagt fram nein gögn sem gætu bent til þess að líkamstjón M megi rekja til sjúkdóms eða annars innra ástands. Þá vísar M jafnframt til eftirfarandi dóma máli sínu til stuðnings; Hrd. 23. september 2012 í máli nr. 412/2011, Hrd. 15. mars 2012 í málin nr. 472/2011 og Hrd. 25. september 2019 í máli nr. 23/2019. Að lokum bendir M á að Sjúkratryggingar Íslands hafi samþykkt bótaskyldu úr slysáttryggingu almennatrygginga vegna slyssins.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 24. janúar 2025, er m.a. byggt á því að það sé ósannað að M hafi orðið fyrir áverka, þ.e. fengið skrámu, á vinstra hné um borð í skipinu eins og byggt sé á í málskoti. Jafnframt bendir V á að samtímagögn bendi ekki til þess að M hafi orðið fyrir slysi í umrætt sinn og eigi því ekki rétt á bótum úr slysáttryggingu sjómanna. Hugtaksskilyrðið um utanaðkomandi atburð sé ekki uppfyllt. Telur V að ekki sé hægt að heimfæra sýkingu undir slysahtakið enda teljist sýking til sjúkdómsástands og þar að leiðandi til innri veiklunar þess sem verður fyrir sýkingunni. Atvik sem gerist þannig að sýking kemst í sár geti því ekki tengst slysi nema í þeim tilvikum þar sem grunnáverkin sem um ræðir, þ.e. sárið sem sýking kemst í, teljist hafa orðið vegna slysaathurðar. Vísar V í Hrd. í máli nr. 23/2019 í því sambandi. Byggir V á að sá atburður sem M vísi til í málskoti, þ.e. það atvik sem hann telur að hafi valdið sýkingunni, þ.e. að sjór hafi komist í gegnum buxur hans og farið í sár, teljist ekki slysaatburður í skilningi skilmála félagsins og hvernig slysahtakið hefur verið túlkað. Þá telur V að það sé M að sanna að skilyrði slysahtaksins séu uppfyllt. Bendir V á dómafordæmi máli sínu til stuðning. V bendir einnig á að það liggi ekkert fyrir í málinu sem staðfesti að M hafi fengið sár á hné „fyrir á vaktinni“ eins og byggt sé á í málskoti. Það sé því ósannað að M hafi hlotið þann áverka um borð í skipinu. Auk framangreinds telur V að einnig sé ósannað að orsakatengsl séu milli líkamlegra einkenna sem M býr við í dag og hins meinta atviks. Að lokum hafnar V því að afstaða Sjúkratrygginga hafi eitthvert vægi í málinu. V telur því að M hafi ekki tekist að sýna fram á að hann hafi orðið fyrir tjóni af völdum slyss í skilningi slysáttryggingar sjómanna.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr að því hvort líkamstjón það sem M telur sig hafa orðið fyrir við störf sín 30. apríl 2022 teljist vera af völdum slyss í skilningu slysáttryggingar sjómanna hjá V. Í þeim skilmálum sem giltu um trygginguna er hugtakið slys þannig skilgreint: „Með hugtakinu slys er átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem váttryggður er og gerist án vilja hans.“

Framangreint slyshugtak nær aðeins til meiðsla á líkama af völdum atburða sem fela í sér frávik frá því sem tjónþoli mátti reikna með að myndi gerast miðað við það sem venja er við viðkomandi vinnuáðstæður. Ekki virðist ágreiningur um að líkamstjónið sem um er deilt verður rakið til þess að slorvatn komst í sár á vinstra hné M. Þannig byggir M á því að tjón sitt megi rekja til þess að slorvatn á dekki hafi komist að sári sem hann var með á hné og þannig valdið líkamstjóni (meiðslum á líkama). Þann 30. apríl 2022 er eftirfarandi skráð um málsatvik í skipsdagbók: „Um kl. 14:00 var [M] á hnjúnum að eiga við aflanema og fær sjó i gegnum buxurnar. [M] var með smá sár við vinstra hné. Eftir það fór hnéd að bólgná.“ Nefndin fær ekki betur séð en að sá atburður sem um getur, þ.e. að slorvatnið bleytti buxur M, feli ekki í sér frávik frá því sem reikna má með að geti átt sér stað við vinnuáðstæður eins og voru í umrætt sinn. Nefndin telur því að ekkert það hafi gerst sem M mátti ekki reikna með að gæti gerst, þ.e. að hann hafi mátt reikna með að blotna af völdum slorvatnsins. Þá er hér um að ræða aðstæður sem almennt eru ekki til þess fallnar að valda meiðslum á líkama. Að mati nefndarinnar er því eðlilegt að líta þannig á að tjón M af völdum þess að hann var með sár á hné, sé tjón af völdum sjúkdómsástands (innra ástands) eða undirliggjandi veikleika, frekar en það sé af völdum slyss í skilningi slysatryggingarinnar. Í þessu sambandi bendir nefndin einnig á að miðað við þau gögn sem liggja fyrir í málinu telst það ósannað að M hafi orðið fyrir áverka á hné við störf sín. Það er því niðurstaða nefndarinnar að tjón M verði ekki rakið til slyss eins og það hugtak er skilgreint í skilmálum fyrir slysatryggingu sjómanna. Því á M ekki bótarétt úr þeirri tryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 11. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 2/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Slysáttrygging ökumanns og eiganda.****Skráningarnúmer ökutækis (A)****Orsakatengsl. Tilkynningarfrestur.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 6. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 16. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir líkamstjóni í bílveltu þann 17. nóvember 2021. Tilkynnti M tjón sitt til V hinn 6. september 2023. Hefur V hafnað bótaskyldu vegna tjónsins á grundvelli þess að tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga (vsl.) hafi verið liðinn þegar M tilkynnti tjónið og að ósannað sé að orsakatengsl séu milli umrædds slyss og þeirra líkamlegu einkenna sem M finnur fyrir í dag.

M vísar til þess að enginn rökstuðningur hafi fylgt afstöðu V. Ákvæði 124. gr. vsl. geri ráð fyrir að tilkynna beri slys innan árs frá því tjónþoli fékk vitneskju um þau atvik sem krafa hans er reist á. Ákvæðið hafi verið skýrt á þá leið í dómaframkvæmd að fresturinn byrji ekki að líða fyrr en tjónþoli hafi raunverulega vitneskju um að afleiðingar slyss væru varanlegar. Slíkur tímapunktur geti ekki byrjað að líða meðan endurhæfing er ekki fullreynd og a.m.k. ekki áður en hún hefst. Af fyrirliggjandi sjúkraskrá sé ljóst að gefin var út sjúkraþjálfunarbeiðni í framhaldi af umkvörtunum M vegna afleiðinga slyssins hjá lækni 20. desember 2022. M telur ljóst að tilkynningarfrestur hafi ekki getað byrjað að líða fyrir þann tíma. Þegar tjón M var tilkynnt til V þann 6. september 2023 hafði ekki verið liðið ár frá þeim tímamarki er læknir útbjó beiðni um sjúkraþjálfun vegna afleiðinga slyssins og gat fresturinn því ekki verið liðinn þegar tjón M var tilkynnt V.

Í bréfi V er vísað til þess að M glímdi við töluverð veikindi og líkamleg einkenni fyrir umferðarslysið. Við yfirferð gagna verði talið að þau einkenni sem hann glími við í dag verði rakin til fyrri einkenna. Í fyrstu komu M til læknis eftir slysið, þann 22. nóvember 2021, kenndi M til einkenna í hægri öxl og rifbeinum í hægri síðu. Í framhaldinu fór M í sneiðmyndatöku sem greindi ekki brot eða áverkamerki. Um 10 mánuðum seinna, 5. september 2022, minnst M svo aftur á óljós einkenni í öxlum en læknir tiltók sérstaklega að ekkert væri aðhafst meira vegna þess. Það var svo ekki fyrr en 20. desember 2022, eða rúmu ári eftir slys, að M talaði um versnun á fyrri einkennum sínum í öxlum. Bendir V sérstaklega á að M átti fjölda læknisheimsóknna fram að þessu án þess að minnast á einkenni í öxlum eða versnun á líkamlegum einkennum eftir umferðarslysið. Telur V orsakatengsl milli einkenna M og slyssins því ekki sönnuð. Að lokum telur V að tilkynningarfrestur hafi verið löngu liðinn þegar slysið var tilkynnt til V.

Álit.

Aðila greinir í fyrsta lagi á um við hvaða tímamark ætti að miða upphaf frests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 og hvort M hafi glatað rétti til bóta úr slysáttryggingu ökumanns og eiganda, þar sem tilkynning um slysið hafi ekki borist V innan tilskilins frests. Samkvæmt ákvæðinu glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysáttryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til viðkomandi váttryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um váttryggingaratburð með öðrum hætti. Af fordæmum Hæstaréttar má ráða að upphaf frests miðast ekki sjálfkrafa við tiltekna atburði, svo sem þegar tjónþoli undirgengst aðgerð, eða við stöðugleikapunkt, heldur þurfi að horfa til þess hvenær sá, sem orðið hefur fyrir tjóni, hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann, sbr. dóm Hæstaréttar í máli nr. 10/2015.

Inn í einkenni M blandast flókin fyrri sjúkrasaga. Hafði M fyrir slysið verið í eftirliti hjá heila- og taugalækni sem hafði greint hann með myotonic dystrophia taugasjúkdóm og verið óvinnufær frá september 2021. Hafði M leitað til læknisins skömmu fyrir slysið, eða þann 4. október 2021, vegna verkja í baki sem leiða niður í vinstri mjöðm og læri. Eftir slysið leitaði M til læknis 22. nóvember 2021 og kvartaði þar undan verk í hægri öxl. Var hann einnig með mar aftan á vinstri öxl, aumur við herðablað og yfir 4-9 rifbeini í hægri síðu. Gerð var beiðni um myndgreiningu þar sem niðurstaðan varð sú að engin áverkamerki greindust í öxl og rifbeinum. Í skilaboðum frá lækni 24. nóvember 2021 var M ráðlagt að gefa sér tíma til að jafna sig. Næst getur M einkenna sinna eftir umferðarslysið við komu til heimilislæknis 5. september 2022 og kvartar þá undan einkennum frá öxlum en engin skoðun fór fram vegna þeirra. Við komu til heimilislæknis 20. desember 2022 kvartar M einnig undan verkjum frá öxlum og er þess getið að hann hafi lengi verið slæmur í öxlum og mun verri eftir bílveltu fyrir rúmu ári síðan. Fékk hann beiðni um sjúkrahjálfun þar sem fram kemur að óskað sé eftir meðferð á hálsi, herðum og öxlum til að draga úr verkjum. Í byrjun árs 2023 fékk M sterasprautur í axlirnar. Við komu til heila- og taugalæknis 3. september 2024 er minnst á afleiðingar umferðarslyssins og talað um að M sé enn að glíma við eftirstöðvar slyssins. Hann sé stífur í hálsi, herðum, í kringum hægra herðablað og sé með verki í hægri öxl. Telur læknirinn að um viðvarandi einkenni sé að ræða.

Veita verður tjónpolum nokkurt ráðrúm til að átta sig á því að afleiðingar séu varanlegar og bótaréttur kunni því, að öðrum skilyrðum uppfylltum, að vera fyrir hendi. Af framangreindu og í ljósi flókinnar sjúkrasögu verður að líta svo á að M hafi ekki mátt vera ljóst um atvik sem krafa hans er reist á, fyrr en í fyrsta lagi er hann hafði hafið meðferð hjá sjúkrahjálfa í upphafi ársins 2023, ef orsakatengsl teljast vera til staðar milli þeirra einkenna og slyssins. Í tilviki M liggja fyrir takmarkaðar upplýsingar um fyrra heilsufar en ráða má af fyrirliggjandi gögnum að einhver þeirra einkenna sem M kvartar um í kjölfar slyssins hafi a.m.k. að hluta verið til staðar fyrir slysið. Ekki liggur fyrir álit- eða matsgerð hæfra og óvilhallra aðila, sem staðfesta hvaða varanlega líkamstjón M hlaut í bílveltunni. M verður að bera hallann af sönnunarskorti um að líkamstjón hans megi rekja til bílveltunnar þar sem meginreglur um sönnun í skaðabóta- og vátryggingarétti gera ráð fyrir því að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar.

Að virtum þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu hefur ekki verið sýnt fram á að orsakatengsl séu milli einkenna M í dag og bílveltu þann 17. nóvember 2021. Af þeirri ástæðu er ekki unnt að taka afstöðu til þess hvort tilkynningarfrestur hafi verið liðinn er M tilkynnti tjón sitt til V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysatryggingu ökumanns og eiganda, hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 5/2025.

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Sjúklingatrygging.

Nafn váttryggingartaka sjúklingatryggingar (X)

Bótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

4. Málskot móttakið 3. janúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
5. Bréf V dags. 3. febrúar 2025 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 1. nóvember 2019 gengist undir aðgerð hjá X vegna skekkju á miðnesi. M hafi ekki lagast af ástandi sínu eftir aðgerðina heldur versnað. Þá hafi ný einkenni, þ.e. blæðing og sáramyndun í nefi, og brak í brjóska, slímleki frá nefi niður í háls, kláði og sviði gert vart við sig. Eftir nokkra mánuði hafi M leitað til kollega X, Y, þar sem X hafði þá verið leystur frá störfum og síðar misst starfsleyfi sitt. Y hafi ákveðið að framkvæma aðra aðgerð á M, þ.e. brennt hafi verið fyrir smáæðar í nefi, hinn 4. mars 2020. Sú aðgerð hafi ekki skilað tilætluðum árangri og búi M enn við framangreind einkenni. Með bréfi landlæknisembættisins, dags. 26. júlí 2021, hafi M verið upplýstur um rannsókn embættisins á starfsháttum X en tveimur óháðum sérfræðingum hafi verið falið að rannsaka sjúkragögn vegna tiltekinna tegunda skurðaðgerða sem X hafi framkvæmt haustið 2019. Í tilviki M hafi verið gerð athugasemd við skamman aðgerðartíma miðað við skráð inn grip, en aðgerðin hafi aðeins tekið tíu mínútur sem sé ótrúverðugt miðað við umfang aðgerðar og rétta framkvæmd hennar. Þá segi í bréfinu að embættinu sé ekki kunnugt um hvaða áhrif umrædd aðgerð hafi haft eða hvort mein eða fylgikvilli hafi hlotist af henni. Hinn 24. maí 2022 hafi M gert kröfu um bætur úr sjúklingatryggingu X en V hafi, með bréfi dags. 4. janúar 2024, hafnað bótaskyldu. Þrátt fyrir framlagningu frekari sjúkragagna og ósk um endurskoðun á þeirri afstöðu hafi V staðfest höfnun á bótaskyldu með bréfi dags. 14. mars 2024. M vísar til þess að í sjúkraskrárnótu, dags. 16. nóvember 2022, komi m.a. fram að M þjáist af stöðugum blóðnössum eftir aðgerðina og vakni alla morgna með sár og storknað blóð í nefinu. Þjáist hann einnig af sviða og kláða. Er þá rakið að skilyrði bótaskyldu samkvæmt lögum um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 sé að tjónið megi að öllum líkindum rekja til einhvers þeirra fjögurra þátta sem taldir eru upp í 2. gr. laganna. Í 1. tl. 1. mgr. 2. gr. komi fram að bætur greiðist ef „ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði.“ Telji M að meðferð sú sem hann hlaut hjá X hafi ekki verið hagað eins vel og unnt var eða verið í samræmi við þekkingu á viðkomandi sviði. Tjón M felist þá helst í þeim afleiðingum sem hann eigi við að etja í dag og ekkert bendi til annars en að þær sé að rekja til aðgerðarinnar.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að við skoðun hjá X hinn 6. júní 2019 hafi M verið með mikla skekkju á miðnesi. M hafi gengist undir umfangsmikla aðgerð á miðnesi hinn 1. nóvember 2019. Ellefu dögum eftir aðgerðina hafi M mætt til eftirlits hjá X og hafi ástand hans þá verið gott og öndun hans betri, en þó aðeins skekkja til vinstri. Engin frekari samskipti hafi verið milli M og X. Hinn 4. mars 2020 hafi M svo leitað til Y þar sem blóð hafi seytilað úr nefi hans. Y hafi brennt fyrir smáæðar og ráðlagt M að nota feiti í nefið og leita aftur til sín héldu einkennin áfram. Ekki hafi verið um frekari læknismeðferð að ræða. Koma M á heilsugæslu 16. nóvember 2022 hafi aðeins þjónað þeim tilgangi að fá einkenni skráð vegna bótamáls og sé færsla vegna hennar að mestu endursögn á lýsingu M sjálfs. Í tjónstilkynningu M til V, sem hafi verið send tveimur og hálfu ári eftir aðgerðina, komi fram að frá aðgerð hafi blætt mikið frá nefi og M hafi stanslaust sár í því. Telji V hvorki sýnt fram á tjón af völdum meðferðar X né að hið meinta tjón falli undir 1. eða 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. Verði M að bera hallann af því. Árangur af aðgerðum sem þeirri sem M gekkst undir hjá X sé um 80% á heimsvísu og taki sjúklingatrygging ekki til þeirra tilvika þar sem aðgerð skili ekki tilætluðum árangri. Fyrirliggjandi gögn sýni þá ekki fram á að blætt hafi mikið úr nefi M og að hann þjáist af stöðugum sárum. Engin rök hafi þá verið færð fram fyrir því að slík einkenni verði rakin til þess að meðferð X hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hafi verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Jafnvel þótt sérfræðingar á vegum landlæknis hafi talið skráðan aðgerðartíma ótrúverðugan feli það ekki í sér sönnun þess að eitthvað hafi misfarist í aðgerðinni sem slíkri. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit.

Rétt til bóta samkvæmt lögum um sjúklingatryggingu eiga, skv. 1. mgr. 1. gr. laganna, sjúklingar sem verða fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð hjá m.a. heilbrigðisstarfsmanni sem starfar sjálfstætt og hefur hlotið löggildingu til starfans. Í 1. mgr. 2. gr. segir að bætur skuli greiða án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum rekja tjónið til nánar tilgreindra atvika sem tiltekin eru í fjórum tölulíðum. Af gögnum málsins má ráða að krafa M verði helst reist á 1. og 4. tl. sem eru svohljóðandi: *1. Ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. ... 4. Tjón hlýst af meðferð eða rannsókn, þ.m.t. aðgerð, sem ætlað er að greina sjúkdóm og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bótaalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.*

Fyrirliggjandi er bréf landlæknisembættisins til M, dags. 26. júlí 2022, þar sem fram kemur að embættið hafi tekið starfshætti X til rannsóknar. Hvað aðgerð þá sem M gekkst undir 1. nóvember 2019 varðar segir í bréfinu að aðgerðartími, en samkvæmt gögnum um aðgerðina hafi hún aðeins tekið tíu mínútur, sé ótrúverðugur með hliðsjón af umfangi hennar. Samkvæmt göngudeildarnótu vegna komu M til læknisins Y 4. mars 2020 leiddi skoðun í ljós að septum vísaði enn til vinstri. Eru að öðru leyti ekki gerðar athugasemdir við aðgerðina sem slíka eða árangur hennar. Þá verður ekki ráðið af umræddri göngudeildarnótu eða öðrum læknisfræðilegum gögnum að aðgerðin hafi gert illt verra hvað skekkju á miðnesi varðar s.s. haldið er fram í málskoti. Það að septum hafi enn vísað til vinstri leiðir ekki til þess að skilyrði 1. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu teljist uppfyllt, enda liggur ekki annað fyrir en að nokkuð sé um að aðgerðir sem þessi geti þurft síðari leiðréttingar við, þrátt fyrir að þær séu framkvæmdar eins vel og unnt er og til samræmis við reynslu og þekkingu á viðkomandi sviði. Hvað blæðingar úr nefi, sár og önnur einkenni sem M lýsir varðar liggja ekki frekari læknisfræðileg gögn fyrir um orsakir eða algengi slíkra einkenna. Af framangreindu er það því mat nefndarinnar að bótaskylda á grundvelli 1. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sé ekki fyrir hendi, enda sé ekki sýnt fram á að M hafi orðið fyrir tjóni sem fellur innan skilgreiningar þess ákvæðis.

Í fyrrnefndri komu M til Y var brennt fyrir þrjár smáæðar í nefi hans. Ekki verður skýrlega ráðið hvort og þá hvaða, árangur varð af þeirri meðferð en ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi leitað aftur til Y eða annars sérfræðilæknis vegna einkenna sinna. M leitaði á heilsugæslu 16. nóvember 2022 og óskaði eftir skoðun. Var hann upplýstur um að ítarleg skoðun þyrfti að fara fram af hálfu sérfræðilækna en ekkert er að finna í málgögnum um að slík skoðun hafi átt sér stað. Við skoðun á heilsugæslu fékk M greiningu um blóðnasir og langvinnt sár á húð. Liggja engin frekari læknisfræðileg gögn fyrir hvað varðar umfang einkenna M. Verður því ekki fullyrt af fyrirliggjandi læknisfræðilegum gögnum að tjón M sé meira en svo að sanngjarnt sé að hann þoli það bótaalaust, sbr. 4.tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu svo þau viðmið sem sett eru fram í athugasemdum í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu.

Þó sönnunarkröfur til tjónþola séu vægari en ella þegar kemur að sjúklingatryggingu er það samt sem áður M sem ber sönnunarbyrði þess að tjón sé „að öllum líkindum“ að rekja til þeirra atvika sem tilgreind eru í 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. Af framansögðu er það mat nefndarinnar að nokkuð skorti á að sýnt sé fram á það með læknisfræðilegum gögnum að skilyrði bótaskyldu séu uppfyllt. Er því, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 24. febrúar 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 9/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Greiðslukortatrygging****Gildissvið váttryggingaskilmála. Forföll.****Gögn.**

- Málskot mótttekið 8. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
- Bréf V, dags. 29. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið með verki í hægra hné vegna slitgigtar og leitað læknis vegna þeirra m.a. í ágúst 2024. Í þeirri læknisheimsókn var ákveðið að M þyrfti að fara í liðskiptiaðgerð á hné og var M upplýstur um að biðlisti væri langur og hann kæmist að í byrjun árs 2025. Í ljósi þeirra upplýsinga pantaði M ferð til Amsterdam 28. nóvember – 3. desember 2024. Áður en að ferðinni kom var M kallaður inn í aðgerð með stuttum fyrirvara þann 22. nóvember s.á. og komst því ekki í ferðina. Hefur M gert kröfu um bætur úr forfallatryggingu greiðslukortatryggingar hjá V. Af hálfu V var bótaskyldu hafnað þar sem núverandi veikindi voru talin tengjast fyrri veikindum.

M er ósammála þeirri afstöðu V. Verkir í hné hafi ekki komið í veg fyrir ferðalagið, heldur sú staðreynd að hann hafi verið kallaður inn í aðgerð töluvert fyrr en áætlað hafði verið. Ekki var í boði fyrir hann að hafna því að fara í aðgerðina. Það voru þannig ekki veikindin sjálf sem komu í veg fyrir að af ferðinni gat orðið, heldur sú óvænta staða að fara í aðgerðina fyrr en áætlað var.

V telur að bótaskylda sé ekki fyrir hendi úr forfallatryggingu greiðslukortatryggingar vegna ferðarinnar á grundvelli ákvæðis 7.2.1 í skilmálum váttryggingarinnar. Fram komi í ítarlegu læknisvottorði að aðgerðin sé valaðgerð og sé tilkomin vegna fyrri veikinda, meðal annars slitgigtar sem M hafði verið í meðferð við sl. tólf mánuði.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort M eigi rétt á bótum úr forfallatryggingu kreditkortatryggingar hjá V vegna ferðar til Amsterdam 28. nóvember - 3. desember 2024. Samkvæmt ákvæði 7.2.1 í váttryggingaskilmálum þeim sem hér um ræðir bætir V ekki kröfur vegna hvers kyns slysa, veikinda og sjúkdóma, sem hinn váttryggði hefur þjáðst af og hefur notið læknishjálpar eða meðferðar við, á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Samkvæmt fyrirliggjandi læknisvottorði hafði M verið í meðferð í tengslum við veikindin sl. tólf mánuði, m.a. í sjúkráþjálfun og verkjameðferð.

Aðgerðin sjálf var þannig hluti af meðferð sem M gekkst undir vegna veikinda sem M þjáðist af og naut læknishjálpar við á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Af þessu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr forfallatryggingu greiðslukortatryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 24. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 10/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nöfn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækis (A)****Skaðabótaábyrgð. Frávísunarkrafa.****Gögn.**

6. Málskot móttakið 7. janúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
7. Bréf V dags. 4. febrúar 2025 ásamt fylgiskjali.
8. Viðbótarathugasemdir M dags. 14. febrúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
9. Viðbótarathugasemdir V dags. 17. febrúar 2025 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgiskjölum þess kemur fram að aðfaranótt 26. október 2024 hafi M verið farþegi í bifreiðinni A, er ökumaður hennar missti stjórn á henni og ók á vegrið. Töluverðar skemmdir urðu á A og var hún óökufær í kjölfar atviksins. Í málskoti er gerð krafa um að nefndin úrskurði um skaðabótaskyldu V vegna þess líkamstjóns sem M hafi orðið fyrir. Eru þá gerðar athugasemdir við að V hafi ekki svarað fyrirspurnum M. Samkvæmt fyrirliggjandi gögnum leitaði M á bráðamóttöku 27. október 2024, þar sem hann var greindur með tognun á háls hrygg og ráðlögð hvíld og taka verkjalyfja. Er þá í sjúkragögnum að finna upplýsingar um komur hans á heilsugæslu í kjölfar atviksins. Jafnframt liggja fyrir vottorð um óvinnufærni M dagana 26. október til 21. nóvember 2024 og af sjúkraskrá má ráða að nýtt vottorð um óvinnufærni hafi verið hefið út 22. nóvember 2024.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst undrun yfir því að málið hafi ratað til nefndarinnar þar sem enginn eiginlegur ágreiningur liggja fyrir um málið. V hafi þá þegar samþykkt tímabundin einkenni sem sé eðlileg afstaða á þessum tímamarki enda engar forsendur til þess að samþykkja annað tjón eins og er.

Í viðbótarathugasemdum M segir að V hafi ekki viðurkennt skaðabótaskyldu heldur aðeins að hægt sé að skila inn reikningum vegna nauðsynlegs sjúkrakostnaðar vegna tímabundinna einkenna. Þrátt fyrir ítrekanir hafi þá ekki verið tekin afstaða til tekjutapskröfu en M hafi verið óvinnufær frá slysdegi. Meðfylgjandi viðbótarathugasemdum M er læknavottorð, dags. 8. janúar 2025, þar sem fram kemur að M hafi orðið fyrir meiðslum í bíslýsinu og hlotið tognun á hálsi, hann hafi þá kvartað undan martröðum í kjölfar slyssins og háí afleiðingar þess honum.

Í viðbótarathugasemdum V segir að málatilbúnaður M sé mjög óskýr og byggður á óljósum upplýsingum og þá hafi málskot til nefndarinnar verið dagsett þremur dögum áður en V hafnaði kröfu hans. Telji V því að vísa beri málinu frá nefndinni, einnig með hliðsjón af því að í viðbótarathugasemdum M hafi verið bætt við nýju ágreiningsefni, þ.e. hvað varði tekjutap. Verði ekki fallist á það byggir V þá á því að ekki hafi verið lögð fram nægileg gögn er sýni fram á réttmæti þeirrar kröfu eða umfang hins meinta tekjutaps.

Álit

V byggir m.a. á því að ekki sé fyrir hendi neinn ágreiningur sem nefndinni sé tækt að taka til úrskurðar. Í bréfi V til nefndarinnar kemur þannig fram að V hafi tekið afstöðu til bótaskyldu og samþykkt gagnaöflun. Í tölvupósti V til lögmans M dags. 2. janúar 2025 segir að V samþykki gagnaöflun vegna málsins og tekið er fram að hægt sé að skila til V reikningum fyrir nauðsynlegum sjúkrakostnaði vegna tímabundinna einkenna. Tekið er fram að samþykki þetta taki aðeins til nauðsynlegrar gagnaöflunar og jafnframt er tekið fram að svar V feli ekki í sér samþykki á bótaskyldu vegna varanlegra afleiðinga. Þá verði tekin afstaða til tekjutapskröfu á næstu dögum. Krafa um bætur vegna óvinnufærni var sett fram í bréfi lögmans M dags. 12. desember 2024 en með bréfi hans dags. 5. desember 2024 kom jafnframt fram að M væri óvinnufær og farið var fram á að greitt yrði inn á tjónið. Óumdeilt virðist að V hafi hafnað kröfu M um bætur vegna tekjutaps hinn 6. janúar 2025, og er það staðfest í bréfi V til nefndarinnar en höfnunin sem slík er ekki meðal gagna fyrir nefndinni.

Taka verður undir það með V að málatilbúnaður M er ekki svo skýr eða skipulegur sem best yrði á kosið en ekki verður fallist á að vísa beri málinu frá af þeim sökum sbr. g-lið 1.mgr. 4. gr. samþykkt

úrskurðarnefndar í váttryggingamálum. Verður þá að telja að kröfu M um að greitt yrði inn á kröfu hans, „ca.1.000.000“, sem sett var fram í bréfi lögmanns M dags. 5. desember 2024, hafi verið hafnað, a.m.k. að miklu leyti. Má enda ráða af gögnum málsins að sú krafa hafi verið ítrekað áréttuð en taka má undir þau sjónarmið að nokkurrar óþreyju gæti í málatilbúnaði M. Verður samkvæmt framangreindu að líta svo á að skilyrði 2. mgr. 4. gr. samþykkta nefndarinnar fyrir meðferð málsins séu uppfyllt. Er því að mati nefndarinnar ekki grundvöllur fyrir frávisun málsins. Hvað varðar kröfu um tekjutap sérstaklega verður þá að líta svo á að krafa um bætur vegna atvinnutjóns felist í upphaflegri kröfu M, svo og til þess að V hefur þegar haft færi á að svara þeim kröfuleið efnislega. Verður henni því ekki vísað frá nefndinni.

Að mati nefndarinnar liggur nægilega ljóst fyrir af gögnum málsins að M sem á tjónsdegi var farþegi í A hafi orðið fyrir líkamstjóni í umræddu slysi. Samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 er eigandi A því fébótaskyldur vegna tjóns sem varð af umræddum árekstri og er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A því til staðar.

Í málatilbúnaði M kemur m.a. fram að hann byggi úrskurðarkröfu sína á því að V hafi ekki viðurkennt skaðabótaskyldu í málinu. Taka verður undir með M varðandi það að samþykki V á því að gagnaöflun fari fram jafngildi ekki viðurkenningu á bótaskyldu og hefur nefndin raunar áður, í úrskurði nr. 368/2024, lýst þeirri afstöðu sinni. Jafnvel þó túlka megi tölvupóst V dags. 2. janúar 2025 svo að ætlun þess sé að samþykkja bótaskyldu vegna tímabundinna afleiðinga er að mati nefndarinnar mikilvægt að slík afstaða sé orðuð með skýrum og afdráttarlausum hætti og hefði V verið í lófa lagið að gera það. Í því hefði enda engin afstaða falist til umfangs tjónsins eða varanleika þess enda liggur fyrir að mat á þeim þáttum hefur ekki farið fram.

Hvað varðar bætur vegna atvinnutjóns þá leiðir af 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 að sá sem bótaábyrgð ber á líkamstjóni skal m.a. greiða skaðabætur fyrir atvinnutjón sem af því hlýst. Er því ljóst að bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A tekur einnig til slíks tjóns. Það hvílir þó á M að sýna fram á tjón sitt og umfang þess. Af færslum í sjúkraskrá má ráða að M hafi fengið útgefið veikindavottorð frá og með 22. nóvember 2024 en vottorðin sem liggja fyrir nefndinni ná aðeins til 21. nóvember 2024. Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni og stafa frá vinnuveitanda M verður þá ekki ráðið að hvaða marki hann hefur átt rétt til launa í forföllum sínum og hver tekjuskerðing hans hefur orðið. Þrátt fyrir að nefndin telji að bótaskylda vegna atvinnutjóns sé sem slík til staðar verður því ekki fullyrt af fyrirbyggjandi gögnum hvert umfang atvinnutjóns M er og verður að telja að skýrleiki framsetningar kröfu M sé ekki eins og best verði á kosið hvað það varðar.

Áréttað skal að niðurstaða nefndarinnar felur því ekki í sér að tekin sé afstaða til umfangs tjónsins, eða þess hvort og þá að hvaða leyti líkamstjón M kunni að vera varanlegt, enda þurfi að koma til frekari gagnaöflun vegna þeirra þátta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 14/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Slysáttrygging ökumanns og eiganda.****Skráningarnúmer ökutækis (A)****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Stórkostlegt gáleysi. Frestur til lögfræðilegra aðgerða.****Gögn.**

10. Málskot mótttekið 8. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

11. Bréf V dags. 6. febrúar 2025, ásamt skilmálum.

Málsatvik.

Fram kemur í málskoti að M hafi lent í umferðarslysi hinn 8. febrúar 2024, þegar hann ók bifreið sinni A, út af Vesturlandsvegi austan við Korputorg. Í slysinu varð M fyrir líkamstjóni. Samkvæmt fyrirliggjandi lögregluskýrslu sáu vitni ekkert athugavert við aksturslag bifreiðarinnar áður en henni var skynlega ekið út af veginum. Tekin var framburðarskýrsla af M þar sem fram kemur að hann hafi verið að aka á um 80 km/klst. suður Vesturlandsveg þegar hann missti stýrið og beygði til hægri. Kvaðst hann hafa verið að leita að flösku sem datt á gólfið og undir bremsuna, svo hann óvart beygði til hægri. Á bráðamóttöku var tekið blóðsýni úr M. Samkvæmt niðurstöðu matsgerðar rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði (RLE) mældist í blóði M, 1,9 ng/ml af Tetrahýdrókannabínólí. Samkvæmt matsgerðinni taldist M óhæfur til þess að stjórna ökutæki örugglega þegar sýnið var tekið, sbr. 50. gr. umferðarlaga nr. 77/2019.

M hefur gert kröfu um bætur úr slysáttryggingu ökumanns og eiganda bifreiðarinnar A hjá V. Með bréfi V, dags. 29. febrúar 2024, var bótaréttur M skertur að fullu úr tryggingunni á grundvelli 90. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 (vsl.) og 19. gr. almennra skilmála V. Jafnframt var talið að M hefði með háttsemi sinni brotið gegn varúðarreglu greinar 4.2. í skilmálum ökutækjatrýggingar V.

M byggir í fyrsta lagi á því í málskoti sínu að ekki séu orsakatengsl á milli þess litla magns af kannabis sem mældist í blóði hans og slyssins. Telur M ljóst að orsök slyssins hafi verið sú gáleysislega háttsemi hans að teygja sig eftir flösku þegar hann var að keyra bifreiðina við krefjandi aðstæður sem leiddi til þess að hann ók beint út af veginum. Vitni að slysinu hafi staðfest að ekkert athugavert hafi verið við aksturslag M í aðdraganda slyssins og að bifreiðinni hafi skyndilega verið ekið út af veginum. Þá byggir M á því að V hafi glatað rétti sínum til að bera fyrir sig að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að teygja sig eftir flösku, sbr. 1. mgr. 94. gr. vsl. V hafði vitneskju um þessi atvik frá 27. febrúar 2024 þegar því barst frumskýrsla lögreglu. V hafi borið að tilgreina allar ástæður fyrir skerðingu bóta strax í bréfi sínu þann 29. febrúar 2024. Þar sem það var ekki gert hafi V glatað rétti sínum til að bera fyrir sig atvikin, sbr. 2. mgr. 94. gr. vsl. Verði ekki fallist á framangreind sjónarmið óskar M eftir endurskoðun á hlutfalli skerðingar.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að óumdeilt sé að M hafi verið undir áhrifum kannabis og að samkvæmt niðurstöðu matsgerðar hafi hann verið óhæfur til þess að stjórna ökutækinu örugglega af þeirri ástæðu. Þannig liggi fyrir fullnægjandi sönnun á ástandi ökumanns og að orsakatengsl séu milli ástands ökumanns og tjónsins. M hafi gefið lögreglu þá skýringu að hann hafi verið að teygja sig eftir flösku eftir að hann hafi væntanlega fengið vitneskju um grun lögreglu um að hann hafi verið að aka undir áhrifum vímuefna. Af dómaframkvæmd leiði að sönnunarbyrði um að atvik sem verði ekki rakið til óumdeilda staðreynda í málum s.s. réttindaleyfi og ölvunar- eða fíkniefnaakstur, hvíli á þeim sem heldur því fram að slysið sé tilkomið af öðrum orsökum, sbr. dóma Hæstaréttar í málum nr. 357/2000 og 202/2015. M hafi ekki tekist sú sönnun. Tjóninu hafi verið valdið með háttsemi sem telst til stórkostlegs gáleysis M og því beri að fella bótarétt M niður að fullu, sbr. 90. gr. vsl. og 19. gr. almennra skilmála V þar sem fram komi að lækka eða fella megi niður ábyrgð félagsins hafi váttryggður valdið váttryggingaratburði með stórkostlegu gáleysi. Með háttsemi sinni hafi M brotið gegn skráðum háttneisreglum umferðarlaga nr. 77/2019. Ber þar að nefna 1. mgr. 48. gr., 1. mgr. 50. gr. og 2. mgr. 50. gr. umferðarlaga. M hafi sjálfviljugur neytt fíkniefna og sjálfviljugur tekið að sér stjórn ökutækisins. Þá hafi M einnig brotið gegn skýrri varúðarreglu sem fram komi í grein 4.2 skilmála váttryggingarinnar. Var ökumanni skylt að fara eftir varúðarreglunni þar sem fram komi að ökumaður skuli ekki vera undir

áhrifum áfengis, ávana- eða fíkniefna við notkun ökutækis né annarra örvandi eða deyfandi efna. V mótmaelir því að hafa borið að tilgreina allar þær ástæður fyrir skerðingu bóta strax í afstöðubréfi, dags. 29. febrúar 2024. Í fyrsta lagi hafi V talið ósannað að slysið væri að rekja til þess að M hefði verið að teygja sig eftir flösku. Í öðru lagi sé orðalag ákvæðis 94. gr. vsl. ekki þannig að það setji þá kröfu á tryggingafélag að það þurfi að lista upp með tæmandi hætti öll þau atvik sem leiði til skerðingar eða niðurfellingar á bótarétti.

Álit.

Í máli þessu er í fyrsta lagi tekist á um hvort tilkynning V um að það ætli sér að bera fyrir sig rétt til takmörkunar á ábyrgð sé of seint fram komin. Í 1. mgr. 94. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/1994 kemur fram að ef félag hyggist bera fyrir sig að það sé samkvæmt ákvæðum kaflans laust úr ábyrgð að öllu leyti eða að hluta skuli það tilkynna váttryggingartaka eða þeim sem rétt á til váttryggingarbóta skriflega um afstöðu sína. Enn fremur kemur fram að tilkynningin skuli send án ástæðulauss dráttar eftir að félagið vissi um þau atvik sem veita því heimild til að beita rétti sínum samkvæmt ákvæðinu. V upplýsti M í bréfi dags. 29. febrúar 2024 að það hefði í hyggju að fella bótarétt M niður að fullu úr slysatryggingu ökumanns og eiganda, þar sem tjónið verði rakið til stórkostlegs gáleysis. Var það gert tveimur dögum eftir að V barst lögregluskýrsla vegna tjónsins. Framangreint ákvæði vsl. verður ekki skýrt á þann veg að í slíku bréfi þurfi V með tæmandi hætti að tilgreina allar mögulegar ástæður niðurfellingar bóta. Verður því ekki talið að V hafi tilkynnt M of seint þá afstöðu sína að hann hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að teygja sig eftir flösku.

Víkur þá að því hvort M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi umrætt sinn. Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. vsl. má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins ef váttryggður hefur valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið og við úrlausn þess skuli litið til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburður bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti. Ljóst er að fyrrgreint lagaákvæði býður upp á nokkurt mat og þarf að skoða atvik í hverju máli fyrir sig.

Kveðið er á um það í 1. mgr. 50. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 að enginn megi stjórna eða reyna að stjórna vélknúnu ökutæki ef hann er undir áhrifum ávana- og fíkniefna sem bönnuð eru á íslensku yfirráðasvæði samkvæmt lögum um ávana- og fíkniefni og reglugerðum settum samkvæmt þeim. Samkvæmt 2. mgr. sömu greinar telst ökumaður vera undir áhrifum ávana- og fíkniefna mælist slík efni í blóði hans. Fyrir liggur matsgerð rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði þar sem fram kemur að í blóði M mældist 1,9 ng/ml af Tetrahýdrókannabínóli. Samkvæmt matsgerðinni taldist M óhæfur til þess að stjórna ökutæki örugglega. Löggjafinn er skýr með þá afstöðu sína að fíkniefni sem mælast í blóði ökumanna hafi bein áhrif á aksturshæfni þeirra. Auk þess að aka undir áhrifum fíkniefna ók M ók bifreið sinni eftir Vesturlandsvegi á um 80 km/klst. og ákvað við þær aðstæður að beygja sig eftir flösku á gólfinu og líta þannig af veginum með þeim afleiðingum að hann ók út af veginum. Er það mat nefndarinnar að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi umrætt sinn og að V sé heimilt að takmarka ábyrgð sína að fullu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta vegna líkamstjóns úr slysatryggingu ökumanns og eiganda bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 16/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).****Notkunarhugtak laga um ökutækjatrýggingu. Árekstur. Skaðabótaábyrgð.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 9. janúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 31. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 4. febrúar 2025.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 6. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti er málsatvikum þannig lýst að ökumaður bifreiðarinnar A hafi lagt henni ólöglega í halla við hálkuaðstæður sem hann hefði átt að sjá að gætu skapað hættu. Afleiðingarnar hafi orðið þær að A rann af stað niður brekku og lenti á bifreið B sem varð fyrir tjóni. B er í eigu M. Í málskotinu er vísað beint í tilkynningu ökumanns A er þar segir: „Bíllinn minn var kyrrstæður á bílaplani í smá halla og búinn að vera í um 3 klukkutíma þegar hann allt í einu skautaði á glærunni að því er virðist af sjálfsdáðum niður planið, beygði og skautaði á annan bíl. Bíllinn er á heilsársdekkjum, en þarna hefðu naglarnir sennilega bjargað þessu.“ Þá er í málskotinu jafnframt vísað í tölvupóst (yfirlýsingu) frá eiganda A til M varðandi handbremsu bifreiðarinnar. Þar segir: „Ég vildi bara segja þér að þar sem ég gat ekki skilið hvernig bíllinn fór á flakk niður brekkuna, í „gír“ og handbremsu (sérstaklega ef annað afturhjólið var upp á snjóbræðslunni), þá ákvað ég að tékka hvort að bíllinn hagaði sé ekki eins og ég hélt. Ég setti bíllinn í park og læsti honum eins og ég er vanur (og eins og ég skildi við hann á æfingu um daginn), tjakkaði hann svo upp, og gat bara snúið afturdekkinu að vild. Það er því staðfest að bíllinn setur EKKI handbremsuna á sjálfkrafa þegar hann fer í Park, eins og ég hélt, þannig að hann var ekki í handbremsu þegar hann rann niður brekkuna.“

M byggir málalíbúnað sinn á því að tjón hans verði rakið til notkunar A í skilningi 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar. Bendir M sérstaklega á að notkunarhugtak laganna taki einnig til tilvika þar sem tjón verður af völdum mannláusar bifreiðar sem rennur án þess að vera knúin af eigin vélarafli. Vísar M bæði til dómafordæma og fræðilegra skrifa máli sínu til stuðnings. Telur M að þetta eigi jafnframt að leiða til þess að tjónið falli innan gildissviðs ábyrgðartryggingar A hjá V. Þá byggir M á að túlka beri notkunarhugtak 8. gr. sömu laga rýmra en gildir um sama hugtak í 4. gr. laganna. Í 8. gr. laga nr. 30/2019 kemur fram að greiðsla á bótakröfu vegna tjóns sem hlýst af notkun ökutækis skal vera tryggð með ábyrgðartryggingu.

M byggir jafnframt á því að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi ökumanns A. Hann hafi lagt bifreiðinni ólöglega á gangstétt í miklum bratta. Hann hafi því mátt gera sér grein fyrir að hætta gæti skapast af því háttalagi. Bendir M á að í tilkynningu ökumanns A til V komi fram að hann telji sig hafa verið í órétti í umrætt sinn. Auk þess liggja fyrir staðfesting hans um að A hafi ekki verið í handbremsu. M vísar einnig í 28. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 máli sínu til stuðnings. Þá mótmælir hann þeim rökum V að um skyndilega hálfu hafi verið að ræða.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 31. janúar 2025, er rökum M mótmælt og færð fyrir því rök, m.a. með tilvísun í eldri mál nefndarinnar nr. 354/2022 og 143/2012 og fræðilegra skrifa, að tjón á B verði ekki rakið til notkunar A í skilningi laga um ökutækjatrýggingar. Því sé ekki um að ræða tjón sem falli undir gildissvið ábyrgðartryggingar A hjá V. Þá er einnig á því byggt að um óhappatilvik hafi verið að ræða enda hafi eigandi A ekki mátt gera sér grein fyrir því að tjón gæti hlotið af þeirri ákvörðun hans að leggja bifreiðinni í stöðureit og yfirgefa hana.

Í viðbótarathugasemdum M, dags. 4. febrúar 2025, er málalíbúnaði V mótmælt og fyrri kröfur M og rök fyrir þeim ítrekaðar.

Í viðbótarathugasemdum V, dags. 6. febrúar 2025, er m.a. bent á að ef komist væri að þeirri niðurstöðu að bifreiðinni A hafi verið ólöglega lagt, nokkuð sem um er deilt í málinu, hafi M ekki sýnt fram á orsakasamband milli þess og að tjón varð á B. Þá var einnig hnykkt á því að þegar A var lagt í umrætt

sinn hafi engin hættu verið til staðar. Á þeim þremur klukkustundum sem liðu þar til bifreiðin rann á stað hafi hins vegar aðstæður breyst til mikilla muna.

Álit.

Ágreiningur aðila snýr að því hvort tjón það sem varð á bifreiðinni B telst vera rakið til notkunar bifreiðarinnar A í skilningi laga nr. 30/2018 um ökutækjatrýggingar og ef svo er hvort M sem er eigandi B eigi rétt á að fá tjónið bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Það liggur því fyrir að árekstur varð milli A og B, en hvorki lögregluskýrsla né sameiginleg tjónstilkynning liggur fyrir í málinu.

Ný lög um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 tóku gildi þann 1. janúar 2020. Gildissvið laganna kemur fram í 2. gr. þar sem fram kemur að löggin gildi um lögmæltar ökutækjatrýggingar og skaðabótaábyrgð vegna tjóns sem hlýst af notkun ökutækja. Í 8. gr. laganna kemur fram að greiðsla á bótakröfu vegna tjóns sem hlýst af notkun ökutækis skal vera tryggð með ábyrgðartryggingu.

Eins og áður hefur verið fjallað um eru málsatvik með þeim hætti að A rann niður brekku og á B. Nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að tjón á B hafi orðið vegna notkunar A í skilningi 4. gr. laga nr. 30/2018. Það að tjón verður á B vegna þess að A rennur í halla án þess að vél hennar sé í gangi telst notkun í skilningi sérreglunnar í 4. gr. Þetta gildir þó ekki sé um að ræða akstur í þrengri merkingu þess orðs. Telja verður að þegar tjón er rakið til þess að ökutæki er á hreyfingu sé skilyrði 4. gr. laganna um notkun að öllu jöfnu uppfyllt, án tillits til þess hvers vegna bifreiðin er á hreyfingu. Hættan sem starfar af þyngd ökutækis á hreyfingu er í þessu deilumáli í eðli sínu sambærileg án tillits til þess hvort A er ekið aftur á bak eða eins og raunin var að hún rennur án þess að vera beinlínis ekið. Því fellur tilvikið innan þeirrar sérstöku hættu sem almennt stafar af ökutækjum, þ.e. hraða, vélarafli og þyngd. Framangreind niðurstaða er í samræmi við fræðileg skrif um efnið, samanber Arnljótur Björnsson; *Ökutæki og tjónabætur*, (2003) bls. 39. Af framangreindu leiðir að hið umdeilda tilvik fellur innan gildissviðs ábyrgðartryggingar A hjá V.

Nefndin hefur jafnframt komist að þeirri niðurstöðu að tjón á bifreið B verði rakið til saknæmrar háttsemi eiganda A. Í 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar er að finna svokallaða árekstrarreglu. Í greininni segir að ef tjón hlýst af árekstri ökutækja skiptist tjónið á þau í réttu hlutfalli við sök þeirra sem hluta eiga að máli og með hliðsjón af atvikum öllum.

Í 1. mgr. 28. gr umferðarlaga nr. 77/2019 kemur fram að ekki má stöðva eða leggja ökutæki þannig að það geti valdið hættu eða óþarfa óþægindum fyrir aðra umferð. Þá segir í 4. mgr. sömu greinar að þegar ökumaður yfirgefur vélknúð ökutæki skuli hann stöðva vél þess og búa svo um að það geti ekki runnið sjálfkrafa eða aðrir látið það fara af stað. Í þessu máli deila aðilar um það hvort A var lagt ólöglega. Nefndin telur að gögn málsins gefi ekki tilefni til að hægt sé að telja það sannað að svo hafi verið. Þegar hins vegar horft er til þeirra aðstæðna sem voru fyrir hendi, þ.e. veðurs og hálku og að A var lagt í halla af því að virðist án þess að það væri tryggt að bifreiðin væri í handbremsu, hefur nefndin komist að þeirri niðurstöðu að í því felist brot á framangreindri 28. gr. Í þessu sambandi bendir nefndin á að í tölvupósti frá V til eiganda A, dags. 6. desember 2024, segir eftirfarandi: „Til að ákvarða með bótaskyldu í þessu máli þurfum við frekari upplýsingar frá þér varðandi frágang á bílnum. Við þurfum að vita hvort skilið var við bifreiðina í park og handbremsu þegar honum var lagt í upphafi á bifreiðastæðinu.“ Eins og áður hefur komið fram liggur fyrir í málinu yfirlýsing frá eiganda A þar sem hann upplýsir að bifreiðin hafi ekki verið í handbremsu í umrætt sinn.

Ekkert liggur fyrir í málinu sem bendir til þess að tjón M verði að einhverju leiti rakið til gálausrar háttsemi M, enda byggir V ekki á því. Niðurstaðan nefndarinnar er því sú, með vísan í 6. samanber 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar, að M eigi rétt á að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 24. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 19/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila : (V1) og (V2).****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).****Notkun ökutækis. Sönnun.****Gögn.**

5. Málskot mótttekið 13. janúar 2025.
6. Tölvupóstur V1, dags. 27. janúar 2025.
7. Bréf V2, dags. 12. febrúar 2025.
8. Viðbótarathugasemdir M, dags. 13. febrúar 2025.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi lögregluskýrslu barst lögreglu tilkynning um umferðarslys á Reykjanesbraut þann 25. desember 2024. Aðstæður á vettvangi voru erfiðar þar sem mikill skafrenningur og rok var á brautinni. Skyggni var slæmt og umferð var í meðallagi. Fram kom í framburði M, sem var ökumaður A, að hún hafi verið að aka á 70 – 80 km/klst þegar hún kom að B á Reykjanesbrautinni á leið til Reykjavíkur. B hafi verið kyrrstæð á hægri akrein og hafi M ætlað að taka fram úr B. Færði M sig yfir á vinstri akrein en við það missti hún stjórn á bifreiðinni og endaði hægra megin fyrir utan veg. Í kjölfarið hafi bróðir M farið og kannað með ökumann B sem svaraði ekki og var áfengislykt af honum. Ök ökumaður B svo af stað af vettvangi án þess að segja neitt. Lögregla hafi skömmu síðar stöðvað B og í ljós kom að ökumaður var ekki ölvaður og kvaðst hafa hægt verulega á sér á Reykjanesbrautinni þar sem það hafi verið blindbylur. Sagði hann einhvern „bandbrjálaðan“ aðila hafa ekið á ógnarhraða fram hjá sér og endað fyrir utan veg. Ekkert sjáanlegt tjón var á B. Fékk M þær upplýsingar frá tryggingafélagi sínu, V1, að ekki væri hægt að leggja sök á B vegna tjónsins.

Í málskoti sínu lýsir M atvikum á þann veg að hún hafi ekið brautina í rólegheitum þar til komið var að bifreið sem var kyrrstæð á hægri akrein, ekki vegöxl. Um var að ræða svarta bifreið og hafi lýsing verið engin eða léleg. Ljóst sé að B var ekki að hægja á sér, heldur kyrrstæð á akreininni og það í dágóða stund á meðan A nálgadist hann. Samkvæmt 28. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 megi ekki stöðva ökutæki eða leggja því þannig að valdið geti hættu eða óparfa óþægindum fyrir aðra umferð. Vegöxlin hafi verið auð af snjó og hægt að stöðva bifreiðina þar.

V2 hafnar bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu B og vísar því til stuðnings til 36. gr. umferðarlaga þar sem finna megi almennar reglur um ökuhraða. Ekki verði annað séð en að ökumaður B hafi hægt ferð bifreiðar sinnar vegna blindbyls. Verði því ekki annað séð en að ökumaður B hafi dregið úr hraða bifreiðar sinnar og þar með miðað aksturslag sitt og hraða við veðurfar og umferðaraðstæður að öðru leyti. Af lýsingu M í málskoti megi ætla að hún hafi tekið eftir B fyrir framan sig með nægjanlegum fyrirvara til þess að bregðast við, hvort sem ökumaður B hafi hægt ferð, eða stöðvað bifreið sína að fullu. M hafi með akstri sínum ekki gætt nægjanlega að skilyrðum 36. gr. umferðarlaga og beri því alla ábyrgð á tjóni á bifreið sinni.

Í viðbótarathugasemdum sínum hafnar M því að hafa ekki gætt að 36. gr. umferðarlaga. Hún hafi ekið eftir aðstæðum langt undir hámarkshraða. Ökumaður hinnar bifreiðarinnar hafi ekki farið eftir 28. gr. umferðarlaga.

Álit.

Í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu segir að aðstæður á vettvangi hafi verið erfiðar þar sem mikill skafrenningur og rok var á Reykjanesbrautinni. Við slíkar aðstæður ber ökumönnum að haga ökuhraða eftir aðstæðum sbr. 36. gr. umferðarlaga. Einnig segir þar að ökumaður skuli haga akstri þannig að hann hafi fullt vald á ökutæki og geti stöðvað það á þeim hluta sem fram undan er og hann sér yfir og áður en komið er að hindrun. Í því felst að í slæmu skyggni verða ökumenn að aka hægt og þannig að þeir geti stöðvað ökutæki ef hindrun er á vegi og sérstök skylda hvílir á ökumanni að aka nægilega hægt miðað við aðstæður þegar útsýni er takmarkað vegna veðurs, sbr. b. lið 2. mgr. 36. gr. umferðarlaga. Af gögnum málsins og framburði aðila verður ekki annað ráðið en M hafi ekki gætt þess að haga ökuhraða

eftir aðstæðum þar sem skyggni var slæmt og vænta mátti að önnur ökutæki væru í vandræðum við þau skilyrði. Verður ekki talið að ökumaður B hafi með aksturslagi sínu brotið gegn ákvæðum umferðarlega á þann hátt að háttsemi hans hafi orsakað tjón M. Á M því ekki rétt á bótum vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar B hjá V2.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækisins B hjá V2.

Reykjavík, 18. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 24/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Umfang tjóns.

Gögn.

12. Málskot mótttekið 22. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
13. Bréf V, dags. 4. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
14. Viðbótarathugasemdir M, dags. 8. febrúar 2025.
15. Viðbótarathugasemdir V, dags. 24. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum máls kemur fram að hinn 29. nóvember 2024 hafi M lent í árekstri og verið í órétti. Bótaskylda vegna tjóns á bifreið hans, A, var til staðar úr kaskótryggingu bifreiðarinnar hjá V. V tilkynnti M að viðgerð færi ekki fram á bifreiðinni og að V myndi þess í stað kaupa bifreiðina af M. Voru aðilar ekki sammála um verðmæti bifreiðarinnar og leitaði M að sambærilegri bifreið á bílasölum. Fann hann eina slíka og var ásett verð hennar kr. 1.390.000 en M gat fengið hana á 1.250.000. Hafi M því farið fram á að V greiddi þá fjárhæð í bætur úr kaskótryggingu A. V hafnaði því að sendi honum tilboð sem hljóðaði upp á kr. 950.000. Eigin áhætta yrði svo dregin frá þeirri fjárhæð. M kveðst ekki sáttur við þá fjárhæð og vísar því ágreiningi þessum til nefndarinnar. Þá kveðst M einnig ekki sáttur við að hann hafi fengið upplýsingar um að hann gæti keypt bifreiðina á uppboði hjá V. Hann hafi boðið í bifreiðina og verið með hæsta boð en þrátt fyrir það hafi bifreiðin verið seld öðrum aðila á uppboðinu á lægra verði.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að V hafi aflað tveggja verðmata miðað við staðgreiðsluviðskipti frá bílasölum. Annað verðmætið hljóðaði upp á kr. 750.000 – 800.000 og hitt upp á kr. 800.000 – 900.000. V hafi greitt M kr. 950.000 í bætur fyrir bifreiðina. Vísar V til greina 12.1 og 12.4 í skilmálum kaskótryggingar. Í fyrrnefndu greininni kemur fram að fjárhæð bóta ráðist af verðmæti ökutækis á almennum markaði á tjónsdegi miðað við staðgreiðsluviðskipti. V hafi boðið M bætur umfram hæsta verðmætið og tók M við þeim bótum án fyrirvara. Ósannað sé að verðmæti bifreiðarinnar sé hærra en þegar greiddar bætur. Hvað uppboð á bifreið M varðar, þá hafi M ekki verið með hæsta tilboð í bifreiðina.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að hann hafi fundið á netinu sambærilega bifreið sem er með listaverð kr. 1.190.000. Telur M það staðfesta að verð það sem V greiddi sé of lágt. Ítrekaði M einnig athugasemdir sínar varðandi bifreiðauppboð V.

Álit.

Aðila greinir ekki á um bótaskyldu úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A, heldur mat á verðmæti bifreiðarinnar A á tjónsdegi. Samkvæmt grein 12.1. í skilmálum kaskótryggingar V, ræðst fjárhæð bóta af verðmæti ökutækis á almennum markaði á tjónsdegi miðað við staðgreiðsluviðskipti. V hefur lagt fram verðmat frá tveimur bílasölum sem verðmeta staðgreiðsluverðmæti bifreiðarinnar A á bilinu kr. 750.000 – 900.000. V greiddi M bætur sem nema hærri fjárhæð en þau verðmöt sögðu til um, eða kr. 950.000. Hefur M ekki aflað verðmats frá bílasala, heldur vísað til auglýsinga á netinu þar sem fram kemur ásett verð samskonar bifreiðar. Meginreglur um sönnun í skaðabóta- og váttryggingarétti gera ráð fyrir því að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar. M hefur ekki hnekk fyrirleggjandi verðmötum bílasala um staðgreiðsluverð á bifreið M. Verður M því að bera hallann af sönnunarskorti og telst ekki eiga rétt á frekari bótum frá V.

Hvað bifreiðauppboð V varðar þá fellur ágreiningur um slík viðskipti utan við starfssvið nefndarinnar eins og það er skilgreint í 3. gr. samþykktu fyrir nefndina. Verður þeim hluta ágreinings milli M og V því vísað frá nefndinni, sbr. b-lið 4. gr. samþykktanna.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A, hjá V. Öðrum ágreiningi milli aðila er vísað frá nefndinni.

Reykjavík, 11. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 26/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging torfærutækja (vélsleða).

Skráningarnúmer ökutækis: (A)

Gildissvið ábyrgðartryggingar torfærutækja. Sönnun.

Gögn.

16. Málskot mótttekið 17. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

17. Athugasemdir V, dags 20. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu kemur fram að þegar lögreglan kom á slysstað 17. febrúar 2023, mátti sjá vélsleða (A) með akstursstefnu til austurs. Hafi M setið fyrir aftan sleðann og kennt sér eymsla á axlarsvæði vinstri handar sem og í rifjaboga. Hafði lögreglan það eftir M að hann hafi verið að aka A eftir tilteknum vegi til vesturs þegar sleðinn hafi skyndilega tekið að snúast á hálu yfirborði akbrautarinnar með þeim afleiðingum að M féll af sleðanum. M kvað sleðann hafa runnið á sig eftir að hann féll af honum.

Umræddur vélsleði var tryggður með ábyrgðartryggingu hjá V. Var félaginu tilkynnt um slysið. Telur M sig eiga rétt á að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu ökutækisins (A). Í málskoti vísar M til þess að samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 skuli eigandi ökutækis bæta tjón sem hlýst af notkun þess þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla í ökutæki eða ógætni ökumanns. Samkvæmt 1. mgr. 8. gr. sömu laga skuli greiðsla á bótakröfu vegna tjóns sem hlýst af notkun ökutækis vera tryggt með ábyrgðartryggingu. Byggir M kröfu sína á þeirri forsendu að jafnvel þó hann hafi verið síðasti ökumaður A áður en tjónið varð, hafi hann verið fallinn af sleðanum þegar hann slasaðist. Þegar sleðinn hafi lent á honum og valdið tjóninu hafi hann því ekki lengur verið við stjórn ökutækisins.

V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 30. janúar 2024. Byggir V neitunina á því að M hafi verið ökumaður A í umrætt sinn og eigi því eðli málsins samkvæmt ekki bótarétt úr ábyrgðartryggingu. Þá vísar V jafnframt til þess að í 2. mgr. 11. gr. laga um ökutækjatrýggingar sé kveðið á um að ökutæki sem eru eingöngu ætluð til aksturs utan vega eða í brautum og skráð eru sem torfærutæki séu undanþegin váttryggingarskyldu samkvæmt 9. gr. laganna. Eiganda og umráðamanni slíkra ökutækja beri því engin skylda til þess að kaupa slysatryggingu ökumanns og eiganda. Hafi sú verið raunin um A og því eigi M engan bótarétt úr váttryggingum hjá V. Sambærileg rök er að finna í athugasemdum V, dags. 20. janúar 2025.

Álit.

Nefndin telur einsýnt að M hafi talist vera ökumaður A þegar hann varð fyrir líkamstjóni 17. febrúar 2023. Engu breyti hér þó M kunni að hafa fallið af A sem síðan hafi lent aftur á honum og valdið tjóninu. Um var að ræða tjón af völdum eins atburðar sem beri að bæta úr slysatryggingu ökumanns og eiganda en ekki úr ábyrgðartryggingu með þeim rökum að um sé að ræða bótaskyld tjón sem hlýst af notkun ökutækis. Tjónið á því ekki undir ábyrgðartryggingu ökutækis A hjá V. Af þeim sökum á M ekki rétt á að fá tjón sitt bætt úr þeirri tryggingu. Þá liggur jafnframt fyrir að ekki var í gildi hjá V slysatrygging ökumanns og eiganda vegna A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 4. febrúar 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 33/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila: (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).****Skaðabótaábyrgð. Sönnun tjónsatviks.****Gögn.**

18. Málskot móttakið 17. janúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
19. Athugasemdir V, dags. 14. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
20. Viðbótarathugasemdir M, dags. 17. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að 9. desember 2024 fékk M tölvubréf frá V þess efnis að tjónstilkynning hafi borist félaginu vegna tjóns á bifreiðinni B. Jafnframt kom fram að því væri haldið fram að tjónið mætti rekja til þess að bifreiðinni A, sem er í eigu M, hafi verið ekið aftan á B daginn áður. Kemur jafnframt fram að M hafi ekki kannast við að hafa rekist á B eða nokkurn annan bíl í umrætt sinn. Hann hafi verið sá eini sem notaði A þennan dag. Í tjónstilkynningu, dags. 8. desember 2024, er m.a. tekið fram að þegar tilkynnandi var að koma að bílastæðinu hafi hann séð úr fjarlægð að einhver var að skoða bíla. Væntanlega er þar átt við A og B. Þegar tilkynnandi hafi skoðað A og B hafi hann séð skemmd á afturstuðara B og sambærilega skemmd framan á A. Í tilkynningunni er tekið fram að A hafi verið sú bifreið sem tilkynnandi taldi að væri í órétti. Ekkert kemur fram um að tilkynnandi hafi rætt við þann sem hann segist hafa séð við bílana. Þá var heldur ekki gerð sameiginleg tjónstilkynning né var kallað eftir aðstoð frá Aðstoð og öryggi eða lögreglu.

Í framhaldi af tölvubréfinu frá V fór M með A á verkstæði í tjónaskoðun. Þar var framendi A skoðaður og myndaður. Í málinu liggur fyrir staðfesting frá viðkomandi verkstæði þess efnis að ekki væri hægt að sjá ákomu framan á A. V hafi hins vegar ekki viljað styðjast við þessar upplýsingar við afgreiðslu málsins. Þess í stað hafi félagið farið fram á það við M að eigendur beggja bifreiðanna hittust ásamt starfsmanni Aðstoðar og öryggis. Varð það úr. Í niðurstöðu skýrslu Aðstoðar og öryggis, dags. 16. desember 2024, segir eftirfarandi: „Við samanburð á bifreiðunum kom í ljós brot í fremri númeramma á [A]. Brotið var í sömu hæð og tjónið aftan á [B]. Þá stendur númeramminn framan á [A] út frá framstuðaranum og er sá hluti sem fyrst myndi fara í aðra bifreið við þær aðstæður sem lýst er í máli þessu. Skýrsluritari telur sannað, þrátt fyrir neitun eiganda [A], að árekstur hafi átt sér stað umrætt sinn og að ökumaður [A] hafi ekki tekið eftir árekstrinum.“ Að fenginni þessari skýrslu tók V þá ákvörðun að ökumaður A hafi valdið tjóninu og það yrði bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. M getur ekki sætt sig við þá niðurstöðu. Túlkar nefndin málatilbúnað M með þeim hætti að þess sé krafist að nefndin úrskurði á þá leið að það teljist ósannað að tjón á B verði rakið til notkunar A.

Í athugasemdum frá V, dags. 14. febrúar 2025, kemur fram það sem að framan greinir, m.a. að félagið hafi ákveðið að leggja niðurstöðu skýrslunnar til grundvallar afgreiðslu á málinu. Einnig vísar V til þess sem fram kemur í tilkynningu um tjónið.

Í viðabótarathugasemdum M, dags. 17. febrúar 2025, er því mótmælt að M hafi verið sá maður sem tilkynnandi segir að hafi verið að skoða bílanna. Þá er bent á það að tilkynnandi virðist ekki hafa haft nein samskipti við þann mann, enda sé aðeins minnst á að hann hafi séð manninn úr fjarlægð. Að lokum er sú afstaða M ítrekuð að það sé ekkert fram komið sem bendi til þess að A hafi komið nálægt B.

Álit.

Hvað varðar hugsanlega bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A hjá V lýtur ágreiningur aðila að því hvort sýnt hafi verið fram á að tjón á B megi rekja til notkunar A. Hér hvílir sönnunarbyrðin á V. Nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að V hafi ekki tekst sú sönnun. Í því sambandi bendir nefndin á að engin sameiginleg tjónstilkynning var gerð á vettvangi né kölluðu aðilar eftir aðstoð frá Aðstoð og öryggi eða lögreglu. Í raun liggja því engin frumgögn fyrir um málsatvik. Þessu til viðbótar er á því byggt að tilkynnandi hafi séð mann við bílana í umrætt sinn án þess, að því virðist, að hafa gert tilraun til að ræða við þann mann. Nefndin telur því að gegn eindreginni neitun M, allt frá upphafi, dugi þau gögn sem fyrir liggja í málinu ekki til þess að hægt sé að ganga út frá því að það teljist sannað að tjónið á B verði rakið til notkunar A. Hér breytir niðurstaðan í fyrirbyggjandi skýrslu engu að mati nefndarinnar,

enda byggir hún frekar á samanburði á bílunum tveimur en á óumdeildum upplýsingum um atvik máls. Þó skemmdir á bílunum séu þess eðlis að þær geti fræðilega komið heim og saman við það sem haldið er fram í tilkynningu um tjónið, þýðir það því ekki að mati nefndarinnar, að framangreind lögfræðileg sönnun hafi tekist.

Niðurstaða.

Það telst ósannað að tjónið á bifreiðinni B verði rakið til notkunar bifreiðarinnar A.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 36/2025.

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Sjúklingatrygging.

Nafn váttryggingartaka sjúklingatryggingar (X)

Bótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

21. Málskot móttakið 21. janúar 2025 ásamt fylgiskjölum.

22. Bréf V dags. 10. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 16. maí 2017 gengist undir speglun í legi hjá læknum X. Þegar M vaknaði eftir aðgerðina hafi liðið yfir hana og hún verið látin liggja í tvær til þrjár klukkustundir með súrefni og næringu í æð. Þegar til stóð að senda M heim hafi aftur liðið yfir hana og hún þá verið send á Landspítalann með sjúkrabifreið. Þar hafi komið í ljós að slagæð í kvið M fór í sundur með þeim afleiðingum að kviður hennar fylltist af blóði og þurfti hún að gangast undir bráðaaðgerð vegna þess. Atvikið hafi valdið M varanlegu líkamstjóni og hafi hún þurft að minnka við sig vinnu vegna afleiðinga þess. Þá hafi verið um mikið andlegt áfall að ræða og hafi M m.a. þróað með sér kvíða gagnvart læknisfræðilegum aðgerðum. Hafi M á grundvelli framangreinds krafist bóta úr sjúklingatryggingu X hjá V en V talið nauðsynlegt að leita álits landlæknis áður en afstaða væri tekið til bótaskyldu. Álit embættisins hafi borist 31. ágúst 2024. Í kjölfarið hafnaði V bótaskyldu á grundvelli þess að skilyrði skv. 1. eða 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 væru ekki uppfyllt. M telur að X hafi sýnt af sér vanrækslu við aðgerðina og eftirfylgni í kjölfar hennar. Af umsögn óháða sérfræðingsins Y, sem landlæknir óskaði eftir, megi ráða að við aðgerðina hafi ekki verið kannað nægilega hvar umrædd æð væri staðsett, en staðsetning hennar sé mismunandi eftir sjúklingum. Þá hafi ekki verið fylgst nægilega með því hvort um blæðingu væri að ræða. Miðað við ástand hennar hefði þá átt að senda M strax og hún vaknaði til frekari rannsókna en í umsögn Y komi m.a. fram að þegar blóðþrýstingsfall og vanlíðan komi fram eftir svæfingu sé mikilvægt að útloka að um fylgikvilla eins og blæðingu sé að ræða. Þegar M var loks flutt á sjúkrahús hafi hún verið í lífshættu en til þess hefði ekki komið hefði X brugðist rétt við. Af umsögninni megi þá jafnframt ráða að upplýsingar um umrædda aðgerð séu takmarkaðar og ófullnægjandi og verði X að bera hallann af því. Telur M því að bótaskylda á grundvelli 1. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sé til staðar og vísar jafnframt til dómafordæma því til stuðnings. Byggir M þá einnig á því að bótaskylda á grundvelli 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sé fyrir hendi enda sé um að ræða sjaldgæfan fylgikvilla sem valdið hafi M varanlegu líkamstjóni og skert lífsgæði hennar og tekjuöflunarhæfni. Í umsögn Y komi þá fram að afar sjaldgæft sé að aðgerðir sem þessi leiði til blæðingar og í upplýsingabæklingi frá X komi fram að tíðni fylgikvilla sé um 0,3%. Séu skilyrði 4. tl. fyrir bótaskyldu því uppfyllt.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að álit Y og landlæknis séu samhljóma varðandi það að blæðing frá kviðvegg verði ekki rakin til mistaka eða vanrækslu X í aðgerðinni eða eftir hana. Í skýrslu svæfingalæknisins Z komi m.a. fram að lífsmörk M hafi verið góð eftir aðgerðina en eftir 70-80 mínútur hafi hún misst meðvitund. Hún hafi vaknað við verkjaáreiti og fengið efedrin og vökva í æð. Hafi lífsmörk þá orðið eðlileg en þegar grunur um blæðingu vaknaði hafi M verið send á sjúkrahús til eftirlits og rannsókna. Í áliti landlæknis segi að blæðing frá kviðvegg geti komið fram eftir að aðgerð er lokið og einkenni duldra blæðinga geti komið seint fram. Þá komi fram að gögn málsins bendi til þess að viðbrögð við merkjum um blæðingu hafi verið rétt og tímanleg. Sé réttur til bóta á grundvelli 1. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu því ekki fyrir hendi. Er þá vísað til athugasemda í greinargerð með 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laganna en á grundvelli þess sem þar komi fram telji V bótarétt samkvæmt því ákvæði ekki til staðar. Í áliti landlæknis komi fram að tilefni hafi verið fyrir umræddri aðgerð, sem hafi verið gerð í þeim tilgangi að rannsaka hvort alvarlegur sjúkdómur væri til staðar. Verði M því að bera hugsanlegt tjón vegna fylgikvilla, sér í lagi þar sem um algengan fylgikvilla sé að ræða, nema sýnt sé fram á að tjón hennar sé meira en svo að sanngjarnt sé að hún beri það bótalaust. M hafi ekki sýnt fram á neitt tjón af völdum blæðingarinnar, þ.e. ekki liggi fyrir örorkumat eða ítarlegt læknisvottorð sem sýni fram á tjón hennar. Sé bótaréttur því ekki til staðar.

Álit.

Rétt til bóta samkvæmt lögum um sjúklingatryggingu eiga, skv. 1. mgr. 1. gr. laganna, sjúklingar sem verða fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð hjá m.a. heilbrigðisstarfsmanni sem starfar sjálfstætt og hefur hlotið löggildingu til starfans. Í 1. mgr. 2. gr. segir að bætur skuli greiða án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum rekja tjónið til nánar tilgreindra atvika sem tiltekin eru í fjórum töluliðum. M byggir kröfu sína á 1. og 4. tl. sem eru svohljóðandi: *1. Ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. ... 4. Tjón hlýst af meðferð eða rannsókn, þ.m.t. aðgerð, sem ætlað er að greina sjúkdóm og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bóttalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.*

Fyrirliggjandi er álit landlæknisembættisins dags. 30. ágúst 2024. Þar kemur m.a. fram að embættið telji að ábending hafi verið fyrir aðgerðinni og að „skynsamleg aðgerð“ hafi verið ákveðin. Hún hafi þá verið rétt og eðlilega framkvæmd svo langt sem unnt sé að greina af gögnum málsins. Blæðing sé þá einn algengasti fylgikvilli aðgerða og blæðing frá kviðvegg sé þekktur fylgikvilla kviðsjáraðgerða. Geti hún komið til án þess að mistök eða vanræksla séu orsakabættir. Gagnrýna megi að í aðgerðalýsingu hafi þess ekki verið getið að gætt hafi verið að blæðingu. Í umsögn Y komi þó fram að ekki sé algild regla að tilgreina það enda teljist aðgæsla að blæðingu fastur þáttur í hvers kyns kviðarholsskurðaðgerðum. Geti dulin blæðing þá hafist eftir að aðgerð lýkur. Er það einnig niðurstaða landlæknis að gögn málsins bendi ekki til þess að eftirliti með aðgerð hafi verið ábótavant þannig að jafna megi því til vanrækslu. Niðurstaða landlæknis er því sú að um þekktan fylgikvilla hafi verið að ræða og að brugðist hafi verið við með réttum og tímanlegum hætti þegar dulinnar blæðingar varð vart. Sé því ekki unnt að staðfesta að mistök eða vanræksla hafi átt sér stað.

Af framangreindu, svo og heildstæðu mati á öllum gögnum málsins, leiðir að nefndin telur ekki sýnt fram á að mistök hafi átt sér stað við meðferð M. Liggur ekki annað fyrir en að um þekktan fylgikvilla sé að ræða sem geti komið til þrátt fyrir að meðferð sé hagað eins vel og unnt er og til samræmis við reynslu og þekkingu á viðkomandi sviði. Er þá ekki sýnt fram á að mistök hafi átt sér stað við umönnun M eftir aðgerðina. Er það því mat nefndarinnar að bótaskylda á grundvelli 1. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sé ekki fyrir hendi, enda sé ekki sýnt fram á að M hafi orðið fyrir tjóni sem að öllum líkindum megi rekja til atriða sem falla innan skilgreiningar þess ákvæðis.

Hvað varðar mögulega bótaskyldu á grundvelli 4. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu þá er það skilyrði hennar að tjón sé meira en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bóttalaust. Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir varanlegu líkamstjóni sem hafi skert lífsgæði hennar og aflahæfi. Þá lýsir M vandamálum á meðgöngu og því að hún fái stingi í magann. Af sjúkraskrá M má þá ráða að hún þjáist af kvíða og þunglyndi. Hins vegar liggja engin frekari gögn, s.s. ítarlegt læknisvottorð, er sýni fram á orsakatengsl aðgerðarinnar og eftirkasta hennar við þau einkenni sem M telur afleiðingu af meðferð X, né um umfang þeirra einkenna. Af þeim gögnum sem liggja fyrir verður því ekki talið sýnt fram á að umfang fylgikvilla meðferðarinnar sé slíkt að framangreint skilyrði bótaskyldu á grundvelli 4. tl. 1. mgr. 2. gr. sé uppfyllt.

Þó sönnunarkröfur til tjónþola séu vægari en ella þegar kemur að sjúklingatryggingu hvílir það samt sem áður á M að sýna fram á að tjón sé „að öllum líkindum“ að rekja til þeirra atvika sem tilgreind eru í 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. Af framansögðu er það mat nefndarinnar að það hafi ekki tekist og að skilyrði bótaskyldu séu því ekki uppfyllt. Er því, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 37/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Verslun/þjónusta.

Gögn.

23. Málskot mótttekið 22. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
24. Bréf V, dags. 13. febrúar 2025.
25. Viðbótarathugasemdir M, dags. 17. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgigögnum kemur fram að M féll í bleytu á gólfi líkamsræktarstöðvar X og hlaut líkamstjón hinn 21. nóvember 2022. Þann morgun var M í líkamsræktartíma hjá útibúi X. Í þeim tíma var hlaupið niður ganginn og upp stigann. Nýr starfsmaður hafi verið að skúra á sama tíma og M rann í sápuholli á gólfinu. Með bréfi, dags. 13. október 2023, gerði M kröfu um bætur vegna líkamstjónsins úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Hefur V hafnað bótaskyldu á þeim grundvelli að slysið verði rakið til óhappatilviljunar eða óaðgæslu M sjálfrar.

M vísar í málskoti til tölvupósts vitnisins A og samskipta M við starfsmenn X. Hún hafi með tölvupósti tilkynnt X um slysið í sömu viku. Í þeirri næstu gerði M margar tilraunir til að ná sambandi við stöðvarstjóra sem tókst 7. desember 2022 og lýsti hún í tölvupósti til hans áverkum og slysinu. Hafi X haft fullt tilefni til að kanna málið til hlítar. Standi það X nær að tryggja að atvik eins og þetta séu upplýst enda hafi X myndavélar og alla aðstöðu til þess. Vafa verði að túlka tjónþola í hag.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að V hefur hafnað bótaskyldu og telur ósannað að slysið hafi orðið með þeim hætti sem M lýsir, hvað þá að gögn beri með sér að starfsmenn X hafi sýnt af sér saknæma háttsemi sem hafi orsakað slys hennar. Samkvæmt lýsingu vitnis gerðist slysið ekki í hóptíma, heldur á leið frá búningsklefum að leikfimisalnum. Í lýsingunni komi fram að M hafi runnið á bleytu á ganginum og dottið. Þar komi ekki fram að starfsmaður hafi verið við ræstingar þegar slysið gerðist eða að sápupollur hafi verið á gólfinu. Þá sé sömuleiðis með öllu ósannað hvort X eða starfsmenn þess hafi fengið upplýsingar um bleytu á gólfinu, hafi hún yfir höfuð verið til staðar. Starfsmenn X hafi ekki fengið upplýsingar um atvikið fyrir en nokkrum dögum eftir að það gerðist og ekki hafi verið tiltækar upptökur af svæðinu sem um ræðir.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að hún hafi samdægurs látið X vita af slysinu. Starfsmaður sem var að skúra hafi séð atburðinn gerast og hafi M farið í afgreiðsluna og óskað eftir stöðvarstjóra sem ekki var við. Í sömu viku hafi hún haft samband við X og látið vita af slysinu og svo rætt við stöðvarstjóra þann 7. desember. Hafði starfsfólk X því næg tækifæri til að fara yfir þennan atburð.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu. Það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið skv. almennum sönnunarreglum. Í þessu máli er ljóst af gögnum, og þá sérstaklega framburði vitnis, að M hlaut líkamstjón þegar hún féll í bleytu á gólfi líkamsræktarstöðvar X þann 21. nóvember 2022. Staðfestir vitnið að bleyta á gólfi hafi orsakað slysið en ekki að sápa hafi verið á gólfinu né að starfsmaður X hafi verið við ræstingar. Gegn höfnun X verður þannig að telja ósannað að starfsmaður X hafi verið að skúra umrætt sinn og skilið eftir sápupoll á gólfi líkamsræktarmiðstöðvarinnar. Þannig liggur ekki fyrir hvaðan umrædd bleyta stafaði eða hvort X mætti vera kunnugt um hana eða mögulega slyshættu sem af henni stafaði. Verður samkvæmt framansögðu miða við að ekki sé sýnt fram á annað en að um óhappatvik hafi verið að ræða og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfum M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 41/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.****Nafn váttryggingartaka (X)****Gildissvið ábyrgðartryggingar. Skaðabótaábyrgð.****Gögn.**

26. Málskot mótttekið 22. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
27. Athugasemdir V, dags. 22. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
28. Viðbótarathugasemdir M, dags. 23. janúar 2025.

Málsatvik.

Í tölvubréfi frá M til V, dags. 4. janúar 2023, er málsatvikum lýst með þeim hætti að X hafi verið að vinna við að laga leka í glugga hjá M 22. nóvember 2022. Smiður á vegum X hafi verið að bora gat í karm á glugga til að gera dren. Hafi hann verið með blick upp við glerið til að tryggja að allt færi eins og það átti að gera. Eitthvað hafi hins vegar farið úrskaiðis með þeim afleiðingum að sprunga kom í glerið. Sagðist M vilja tilkynna V um tjónið þar sem X væri með tryggingar.

Í tölvubréfi frá V til M, dags. 5. nóvember 2024, kemur fram að V telur ekki að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Jafnframt bendir V á 5. gr. skilmála fyrir ábyrgðartryggingu þá sem X var með hjá V. Þar komi fram að skemmdir á þeim hlutum sem X tekur að sér að setja upp fyrir viðskiptavinum séu undanskildar í skilmálunum. Vísar V nánar í grein 5.3. en þar komi fram að tryggingin bæti ekki skemmdir á munum sem „váttryggður tekur að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti, ef tjónið verður af verkinu eða við verkið.“ Því falli tilvikið utan gildissviðs ábyrgðartryggingarinnar hjá V. Þá tekur V einnig fram að með hliðsjón af þeim upplýsingum sem því hafi borist telji félagið að ekki sé fyrir hendi saknæm háttsemi X sem beri því ekki skaðabótaábyrgð á tjóninu.

Í málskoti M er málsatvikum lýst með þeim hætti að X hafi verið að vinna hjá M við að laga glugga sem hann hafi upphaflega sett í húsið en hafi fljótlega farið að leka. Telur M óhugsandi annað en að X beri ábyrgð á tjóninu enda hafi X bæði sett umræddan glugga upp þegar húsið var byggt 2021 og verið fenginn til að laga gluggann þegar í ljós kom að hann lak. Gluggar í nýbyggingum eigi ekki að leka. Þá hafi X alfarið ákveðið sjálfur hvernig staðið var að viðgerðinni. Framkvæmdin hafi hins vegar mistekist og rúðan brotnað. Þá vill M meina að það sé rangt hjá V að X hafi borað í rúðuna. Hið rétta sé að X hafi verið að bora í gluggann en ekki rúðuna. Þá fullyrðir M að aðrir verktakar hafi upplýst sig um að það hefði átt að þetta gluggann utan frá í stað þess að reyna þessa aðferð sem X beitti. Til viðbótar bendir M á í málskotinu að ekki hafi verið um að ræða skemmdir á hlutum sem X hafi sett upp í skilningi 5. gr. skilmála hjá V. Glugginn og rúðan hafi verið alveg óskemmd fyrir. Það hafi hins vegar verið uppsetning gluggans sem hafi klikkað hjá X, þ.e. þétting meðfram glugganum en ekki glugginn sjálfur.

Í athugasemdum V til nefndarinnar, dags. 22. janúar 2025, staðfestir V að X hafi verið með ábyrgðartryggingu hjá félaginu. Þá hafi V einnig að lokum fengið sendan framburð X 5. nóvember 2024. Þar komi fram að í umrætt sinn hafi staðið til að gera við gallaðan glugga, þ.e. glugginn hafi ekki drengat sig og því hafi vatn safnast saman í botnstykki hans. Hafi verið ákveðið að bora drengat svo vatnið kæmist burt. Um vandasamt verk hafi verið að ræða sem hafi endað með því að borinn lenti í glerinu með þeim afleiðingum að það kom sprunga í það. Ítrekaði V þá skoðun sína að félagið teldi X ekki bera skaðabótaábyrgð á tjóninu.

Þá vísaði V aftur í 5. gr. skilmála ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar þar sem með almennum hætti sé fjallað um þær skemmdir á munum sem váttryggingin bæti ekki. Telur V að það liggi fyrir í málinu að í umrætt sinn hafi X unnið að viðgerð á glugga og gluggabúnaði og sú vinna hafi ollið þeim skemmdum sem um er deilt. Þá vísar V til þess að M hafi í málskoti haldið því fram að glerið hafi ekki verið í vörslu

X umrætt sinn. Kom fram að V gæti ekki fallist á svo þrönga skýringu á vörsluhugtakinu enda vísi skilmáli félagsins sérstaklega til þess að tjónið verði af verkinu eða við verkið. Þá hafi í framkvæmd dómstóla og nefndarinnar sjálfrar verið fjallað um hugtakið með víðtækari tilvísun en skýring málskotsaðila gefi tilefni til. Vísar V þar til Hrd. í máli nr. 189/1999. Tekur V að ekki liggi fyrir sök í málinu auk þess sem það falli utan gildissviðs ábyrgðartryggingar X hjá V.

Álit.

Eins og kom fram í umfjöllun um málsatvik að framan byggir V m.a. á því að hið umdeilda tjón falli utan gildissviðs ábyrgðartrygginga X hjá V. Vísar félagið m.a. í skilmála fyrir ábyrgðartrygginguna. Þar komi fram í gr. 5.3 að tryggingin bæti ekki skemmdir á munum sem „váttryggður tekur að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti, ef tjónið verður af verkinu eða við verkið.“ Nefndin telur að tjón það sem um er deilt í málinu falli undir framangreint orðalag, og því utan gildissviðs ábyrgðartryggingarinnar. Tjónið fæst því ekki bætt úr þeirri tryggingu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 11. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 43/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Fasteignatrygging.****Ágreiningur um bótaskyldu úr fasteignatryggingu.****Gögn.**

29. Málskot mótttekið 24. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
30. Athugasemdir V, dags 24. janúar 2025, ásamt fylgiskjali.
31. Viðbótarathugasemdir M, dags. 27. janúar 2025.

Málsatvik.

Atvikinu er lýst þannig í málskoti að í suðvestan roki og rigningu hafi leki komið upp á efri hæð í húsi þar sem M búa. Þaðan hafi svo lekið í gegnum milligólf niður í íbúð M. Efri hæðin í húsinu, þar sem lekinn kom upp, er í eigu annarra en M.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 24. janúar 2025, kemur fram að í kjölfar símatals frá M 18. desember 2024, hafi félagið skráð hjá sér eftirfarandi um tjónið: „Vont veður og mikil rigning. Lekur úr stofulofti. Gluggi á efri hæð sökudólgurinn. Hringdi í [...] og ræddi einnig við son hennar og útskýrði að rigningarvatn sem berst í hús sé undanþegið bótaskyldu húseigendatryggingar.“ Síðan er í bréfi V vísað til þess að í skilmálum þeim sem gilda um tryggingu M, þ.e. svokallaða vatnstjónstryggingu, komi m.a. fram að ekki sé bætt tjón vegna leka sem eigi upptök sín utan við útveggi hússin. Telur V að sú sé raunin um tjón M. Því hafnaði V að bæta tjónið.

Í viðbótarathugasemdum M, dags. 27. janúar 2025, eru færð rök gegn því að um hafi verið að ræða tjón af völdum vatns sem komi utan frá. Benda M á að vatnið sem hafi valdið tjóni hjá þeim hafi komið innan frá, þ.e. í gegn um loftið í stofunni hjá þeim.

Álit.

Í málskotinu krefjast M þess að viðurkenndur verði réttur þeirra til bóta úr fasteignatryggingu vegna tjóns af völdum vatnsleka í gegn um stofuloft í íbúð þeirra. V hefur hafnað því að bæta tjónið með þeim rökum að það falli utan gildissviðs tryggingar þeirrar sem M voru með hjá V. Í e.-lið 2. gr. skilmálanna segir að tryggingin bæti ekki: „tjón vegna leka sem á upptök sín utan við útveggi húss eða undir botnplötu þess.“

Ljóst virðist að umræddan leka hjá M megi rekja til þess að vatn komst inn með glugga á efri hæð hússins. Nefndin telur því að tjón M falli innan framangreinds orðalags skilmálaákvæðisins. Tjónið verður því rakið til utanaðkomandi leka og fellur utan gildissviðs tryggingar M hjá V. M eiga því ekki rétt á bótum úr tryggingunni.

Niðurstaða.

M eiga ekki rétt á bótum úr fasteignatryggingu hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 55/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Húseigendatrygging.****Gildissvið váttryggingar. Umfang tjóns.****Gögn.**

32. Málskot mótttekið 3. febrúar 2025.
33. Athugasemdir V, dags 14. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
34. Viðbótarathugasemdir M, dags. 17. febrúar 2025.

Málsatvik.

Atvikinu er lýst þannig í málskoti að leki frá miðstöðvarofni í stofu í einbýlishúsi M hafi uppgötvast 19. desember 2024. M hafði samband við V sem sendi pípulagningarmann á staðinn. Tjáði hann M að þar sem parketið væri blautt myndi parketlagningarmaður koma til að þurrka upp. Þegar sá aðili kom, sem hafi ekki verið fyrir en 2. janúar 2025, hafi parketið enn þá verið blautt og verið farið að bólgnu. Hafi þá verið ákveðið að rífa það upp og blásara komið fyrir. Hafi um 80 m² af parketi verið fjarlægðir en um 40 m² verið látnir standa eftir þar sem V telji að ekki þurfið að bæta þann hluta. Þessu er M ósammála og bendir á að samskonar parket sé á öllu húsinu. Þar sem ómögulegt sé að fá samskonar parket telur M nauðsynlegt að skipta öllu parketi hússins út. Fer hann fram á að V bæti þann kostnað sem því er samfara úr húseigendatryggingu. M bendir einnig á að ef tveimur ólíkum tegundum af parket verði skeytt saman myndi það líta illa út og rýra verðgildi hússins.

Í athugasemdum V, dags. 14. febrúar 2025, færir V fyrir því rök að því beri ekki að skipta um nema sem nemur um 80 m² af parketi. Bendir V á að M beri að sýna fram á tjón sitt, þar með talið að það að leggja annars konar gólfefni á hluta hússins feli í sér tjón. Það eitt að einhver sjónarmunur verði á milli gólfplata sem aðskildir eru með herbergishurðum leiðir ekki sjálfkrafa til þess að mati V að heildarútlit eignarinnar raskist. Máli sínu til frekari stuðnings vísar V í 11. kafla skilmála fyrir húseigendatrygginguna sem M er með. Þar segir: „Við greiðslu tjóns á gólfefni sem er eldra en 5 ára hefur félagið heild til að draga frá bótum 5% fyrir hvet aldursár umfram 5 ár. Þessi aldursfrádráttur getur þó aldrei orðið meiri en 70%. Komi til tjóns á gólfefnum eru aðeins greiddar bætur fyrir gólfefni í því rými sem tjón verður.“ Bendir V á að í fyrirbyggjandi skoðunarskýrslu komi fram að tjónið hafi orðið í stofu fasteignarinnar og að stofa, borðstofa og gangur séu eitt og sama rýmið. Stærð framangreindra rýma sé samtals 66,4 m². Hafi V boðið bætur fyrir þann hluta hússins. Aðrir hlutar fasteignarinnar séu aðskildir frá framangreindu rými með hurðum og hurðaropum. Þessu til viðbótar vísar V í eldri úrskurði nefndarinnar varðandi afmörkun á hugtakinu rými.

Í viðbótarathugasemdum, dags. 17. febrúar 2025, bendir M m.a. á að í 1. gr. skilmálanna komi fram að húseignin eigi að vera í sama en ekki verra ástandi en hún var fyrir tjónið.

Álit.

Ekki er ágreiningur um að M á rétt á bótum úr húseigendatryggingu vegna tjóns af völdum leka frá ofni í stofu. Ágreiningur er hins vegar varðandi umfang tjónsins. Á meðan M krefst þess að skipt verði um gólfefni (parket) í öllu húsinu hefur V fallist á að bæta tjón sem því er samfara að skipta um parket í stofu, borðstofu og gangi sem sé eitt og sama rýmið. Stærð framangreindra rýma er samtals 66,4 m². Samkvæmt 1. mgr. 35. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga á váttryggður rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt ef ekki er um annað samið í váttryggingarsamningi. Er því almennt gert ráð fyrir því, þegar um bótaskyld tjón á fasteign er að ræða, að eignin sé ekki í verra ástandi en hún var fyrir tjónið. Þá vísar V til þess að sérstaklega komi fram í skilmálum váttryggingarinnar að komi til tjóns á gólfefnum séu aðeins greiddar bætur fyrir gólfefni í því rými sem tjón verður. Liggur því fyrir nefndinni að meta hvort aðrir hlutar hússins séu hluti af sama rými og stofa, borðstofa og gangur tilheyrja. Af skoðunarskýrslu og ljósmyndum má ráða að svo sé ekki. Aðrir hlutar fasteignarinnar eru aðskildir frá framangreindu rými með hurðum og hurðaropum. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni hefur M því

ekki tekist að sýna fram á að hann eigi rétt á að fá annað gólfefni bætt en það sem tilheyrir framangreindu sameiginlegu rými, þ.e. stofu, borðstofu og gangi, samtals 66,4 m².

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum úr fasteignatryggingu hjá V en þegar hafa verið boðnar.

Reykjavík, 4. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

Mál nr. 73/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Gæludýratrygging.

Sjúkrakostnaður. Undanskilin áhætta.

Gögn.

35. Málskot mótttekið 10. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
36. Athugasemdir V, dags. 18. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
37. Viðbótarathugasemdir M, dags. 24. febrúar 2025.
38. Viðbótarathugasemdir V, dags. 24. febrúar 2025, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi með tjonstilkynningu, dags. 13. febrúar 2024, óskað eftir greiðslu úr gæludýratryggingu sem hún var með hjá V. Um hafi verið að ræða sjúkrakostnað vegna hnéskeļjaloss hunds M. Hafi V hafnað því að greiða með þeim rökum að um væri að ræða meðfæddan galla.

Í bréfi til nefndarinnar frá V, dags. 18. febrúar 2025, er bent á að í fyrri tilkynningu til V, dags. 28. nóvember 2022, hafi komið fram að eftir skoðun hjá dýralækni þann sama dag hafi M verið tilkynnt að hundurinn þyrfti að fara í aðgerð vegna hnéskeļjaloss á tveimur löppum. Í tilkynningunni segir einnig að áætlað sé að um meðfætt tjon sé að ræða. Mælti dýralæknirinn með aðgerð. Umræddri tilkynningu var ekki frekar fylgt eftir af hálfu M og V lokaði því málinu 4. júlí 2023. V fékk síðan senda aðra tjonstilkynningu vegna sjúkrakostnaðar, dags. 19. febrúar 2024. Þar kom fram að hundurinn þyrfti að fara í aðgerð á hné þar sem hnéskeļlin hafi runnið til hliðar. V hafnaði tjoninu samdægurs með vísan til þess að tryggingin bætti ekki tjon vegna arfgengra og /eða meðfæddra kvilla. Jafnframt var bent á að í fyrri tilkynninguna hafi komið fram að áætlað sé að hnéskeļjalosið sé meðfætt. Þá kemur fram í gögnum málsins að 19. febrúar 2024 hélt M því fram að þegar hundurinn var skoðaður við fæðingu hafi sérstaklega verið tekið fram að hún væri ekki með hnéskeļjalos. Í framhaldinu óskaði V eftir skýrara vottorði frá dýralækni hvað hnéskeļjalosið varðaði. Þann 5. mars 2024 fékk V sent vottorð dýralæknis, dags. daginn áður. Þar fullyrðir dýralæknirinn m.a. að hundurinn hafi ekki verið með hnéskeļjalos sem hvolpur og að M hafi m.a. tekið eftir því haustið 2023 að hundurinn haltraði stundum í göngutúr. Við skoðun það sama haust hafi hnéskeļjalos komið í ljós. Telur dýralæknirinn að eitthvað hafi komið fyrir fyrst svona mikið hnéskeļjalos hafi allt í einu komið upp. M byggir einnig málaltilbúnað sinn á því að seljandi hundsins hafi látið skoða hné hans og að engin athugasemd hafi þá verið gerð varðandi hnéskeļjalos. Vísaði M til vottorðs dýralæknis, dags. 30. september 2021, máli sínu til stuðnings.

Eftir að hafa fengið framangreint vottorð frá 5. mars 2024 óskaði V eftir því að dýralæknirinn sendi félaginu upplýsingar um fyrri sjúkrasögu hundsins og öll gögn sem til eru varðandi meðhöndlun hans. V upplýsir að engin svör hafi borist frá dýralækninum, þrátt fyrir ítrekaða beiðni frá V. V hafnaði því að greiða sjúkrakostnað á ný, með tölvubréfi dags. 19. apríl 2024. Þar er m.a. vísað til þess að samkvæmt upplýsingum úr í sjúkraskrá hundsins hafi hnéskeļjalosið komið fram haustið 2022, þ.e. þegar hundurinn var 16 mánaða. Þá er einnig bent á að í vottorðinu frá 30. september 2021 komi ekkert fram um að hundurinn hafi verið skoðaður sérstaklega með tilliti til hnéskeļjaloss. Benti V einnig á skrif þess efnis að liðhlaup í hnéskeļ séu oftast meðfædd.

Í málskoti er rökum V hafnað og bent á að fyrir liggi vottorð frá dýralækni, dags. 4. september 2024, þar sem fram komi að hnéskeļjalosið sé ekki meðfætt. V hafi ekki hnekkst því vottorði. Þá er jafnframt byggt á því að ef V hefði viljað undanskilja hnéskeļjalos þá hefði þyrft að taka það skýrt fram í skilmálum. Bendir M í því sambandi á, með vísan í andskýringarreglu, að skýra beri allan vafa varðandi túlkun skilmálaákvæða váttryggingartaka í vil. Því er farið fram á að nefndin úrskurði á þá leið að greiðsluskylda V sé fyrir hendi hvað sjúkrakostnað úr tryggingu M hjá V varðar.

Í bréfi V til nefndarinnar er bent á að vottorðið frá dýralækni, dags. 4. mars 2024, hafi ekki verið stutt frekari gögnum, þátt fyrir óskir V þess efnis. Þá liggja fyrir að það vottorð sé efnislega ósamrýmanlegt öðrum gögnum í málinu. Þar komi m.a. fram að hnéskeļjalosið hafi uppgötvast haustið 2023 þó fyrir liggja að það hafi í raun legið fyrir frá nóvember 2022. Hvað varðar þá málsástæðu M að undanskilja hefði þurft hnéskeļjalos sérstaklega í skilmálum, bendir V á að það komi fram í skilmálanum að tjón af völdum arfgengra og/eða meðfæddra sjúkdóma sé undanskilið. Telur V að gögn málsins bendi til þess að rekja megi umkrafinn kostnað til arfgengra og/eða meðfæddra kvilla og falli hann því utan bótasviðs tryggingarinnar. Verði ekki annað ráðið af gögnum málsins en að hnéskeļjalos hundsins hafi verið meðfætt.

Í viðbótarathugasemdum M, dags. 24. febrúar 2025, er ítrekað að það komi fram í vottorði dýralæknis, dags. 4. mars 2024, að hnéskeļjalos hundsins hafi ekki verið meðfætt. Það standi upp á V að hnekkja því sem þar komi fram. Mögulegur misskilningur í öðrum tjónstilkynningum eða óskir V um frekari skýringar frá dýralækninum breyti þar engu. Vottorðið sé skýrt hvað framangreint varðar. Þá breyti vangaveltur í skrifum áhugafólks heldur engu hvað þetta varðar.

Í viðbótarathugasemdum frá V, dags. 24. febrúar 2025, er m.a. bent á að í framangreindu vottorði, dags. 4. mars 2024, komi fram að hundurinn „hafi staðist tryggingarskoðun sem ung tik.“ Bendir V á að við þá skoðun hafi hnéskeļjalos ekki verið sérstaklega athugað, heldur hafi vöðvar og útlimir verið skoðaðir almennt. Þá bendir V á að M hafi tvisvar sinnum borið því við að hundurinn hafi verið sérsaklega skoðaður með tilliti til hnéskeļjaloss, án þess að framvísa þeim gögnum sem V óskaði eftir því til staðfestingar. Bendir V á að hafi seljandi hundsins látið skoða hnén sérstaklega vegna ræktunar, líkt og M haldi fram, ætti að liggja fyrir sérstakt „Hnéskeļjavottorð“. Einnig ítrekar V þá skoðun sína að sú ályktun sem dregin er í vottorðinu frá 4. mars 2024 um að hnéskeļjalosið hafi komið upp haustið 2023 sé byggð á misskilningi. Það liggja fyrir að hnéskeļjalos hafi komið fram við skoðun dýralæknis 28. nóvember 2022. Að lokum mótmælir V þeirri málsástæðu M að V hafi byggt á vangaveltum áhugamanns.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýr að því hvort M eigi rétt á að fá tiltekinn sjúkrakostnað bættan úr tryggingu hjá V. V hafnaði greiðslu með þeim rökum að kostnaðurinn falli utan gildissviðs tryggingarinnar þar sem hann sé tilkominn vegna arfgengra og/eða meðfæddra sjúkdóma. Í raun byggir V á því að hnéskeļjalos það sem er rót ágreinings milli aðila hafi verið meðfætt og falli því utan gildissviðs tryggingarinnar.

Í málinu liggur fyrir vottorð frá dýralækni, dags. 4. mars 2024, það sem fram kemur það álit að umrætt hnéskeļjalos sé ekki meðfætt, enda hafi það komið skyndilega upp haustið 2023. Þá liggur jafnframt frammi í málinu vottorð frá dýralækni, dags. 30. september 2021, þar sem er að finna niðurstöður heilbrigðisskoðunar fyrir hund M.

Það er V að sýna fram á að skilyrði þess að hið umdeilda tilvik falli innan undanþáguákvæðis vátryggingarskilmálanna. Nefndin telur að sú sönnun hafi tekist. Í því sambandi bendir nefndin á að í tilkynningu frá M, dags. 28. nóvember 2022, kom fram að eftir skoðun hjá dýralækni þann sama dag hafi M verið tilkynnt að hundurinn þyrfti að fara í aðgerð vegna hnéskeļjaloss á tveimur löppum. Þar segir einnig að áætlað sé að um meðfætt tjón sé að ræða. Þegar horft er til þess að tilkynningin er skrifuð sama dag og skoðunin hjá dýralækni fór fram, virðist nefndinni einsýnt að þar sem segir að áætlað sé að um meðfætt tjón sé að ræða sé fremur byggð á því sem fram kom hjá dýralækninum frekar en að í þessu orðalagi felist sjálfstætt mat eiganda hundsins. Þá kemur ekki fram í vottorðinu, dags. 30. september 2021, að hné hundsins hafi verið sérstaklega skoðuð.

Nefndin telur að framangreint dragi verulega úr sönnunargildi vottorðsins frá 4. mars 2024. Nægir þar að benda á að gögn málsins sýna ótvírætt að dýralæknir hafði staðfest hnéskeļjalosið í nóvember 2022, en í vottorðinu er á því byggt að þetta hafi ekki komið í ljós fyrr en haustið 2023.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr gæluþratryggingu hjá V.

Reykjavík, 11. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir

